ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΣΤ
ΡΩΜΑΤΕΩΣ· Α·

α [illegible]
÷ ἐχομένῳ παραφύεταί τι ψεῦ-
÷ δος· οὐκ ἐκ φύσει κινησάσης ὁρ-
÷ μώμενον· ἀλλ' ἐξ ἀθέσμου τῆς ἀλη-
÷ θείας διαφθορᾶς τῶν τὸ ψεῦδος
÷ τετιμηκότων ἐκ κακοσχολίας ἐν
÷ κοφαντεῖν ἢ πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἐπι-
ὂν ἐσπουδακότ(ων):-

ἐμφιλοσόφως ἄγαν καὶ τῇ
ὑποθέσει οἰκείως πρό-
κειται κατάλληλον προοίμι-
ον ὃ θαυμαστὸς οὗ-
τος καὶ θεῖος ἀ-
νὴρ· τά τε
προϋπόν-
των τὰ τῶν
ὑποκειμένων
καὶ συντεμνε-
σθαι καὶ κεκοσμῆ-
πειρώμενα προ-
φαίνων, καὶ ἐπὶ χρῆ-
προσαυτὰ παρα-
σκευάζεσθαι τὸν
ἀληθείας ἐχόμενον
ἐκπαιδεύων:-

τοῦ αὐ(τοῦ) περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν

α Παντὶ δόγματι καὶ λόγῳ τῆς ἐν τούτοις ἀληθείας ἐχομένῳ παρα-
φύεταί τι ψεῦδος· παραφύεται δέ, οὐκ ἔκ τινος ὑποκειμένης
ἀρχῆς κατὰ φύσιν ὡρμημένον, ἢ τῆς καθ' ἕκαστον αἰτίας, ἀλλ' ὑπὸ
τῶν τὴν ἄθεσμον σπορὰν ἐπὶ δια-
φθορᾷ τῆς ἀληθείας τετιμηκότων ἐσπουδασμένον.
÷ τοῦτο δὲ ἔστιν εὑρεῖν· πρῶτον μὲν ἐκ τῶν πάλαι τοῖς περὶ
τούτων φροντισάντων, καὶ τῆς ἐκείνων πρὸς τοὺς πρὸ αὐ-
τοὺς καθ' ἑαυτοὺς [illegible]
[illegible] καὶ τοὺς ὁμοχρόνους γνωμῶν διαφορᾶς.
÷ οὐχ ἥκιστα δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν ἐν μέσῳ στρεφομένων τα-
ραχῆς· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀληθῶν οἱ τοιοῦτοι καταλελοίπασιν ἀσυ-
κοφάντητον· οὐ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ, οὐ τὴν γνῶσιν, οὐ τὴν
ἐνέργειαν, οὐ τὰ τούτοις ἑξῆς ἑπόμενα·
÷ καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν ὑπογράφοντα λόγον· ἀλλ'
οἱ μὲν ἀπέγνωκαν παντελῶς καὶ καθάπαξ τὴν
÷ περὶ τούτων ἀλήθειαν· οἱ δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτοῖς
÷ διαστρέφουσιν· οἱ δὲ καὶ περὶ τῶν ἐμφανῶν ἀπορεῖν ἐπι-
τηδεύουσιν. ὅθεν οἶμαι δεῖν τοῖς περὶ ταῦτα πραγματευο-
μένοις διττοῦ λόγου· τοῦ μὲν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δὲ
περὶ τῆς ἀληθείας· καὶ τοῦ μὲν ὑπὲρ τῆς ἀληθεί-
ας, πρὸς τοὺς ἀπιστοῦντας ἢ τοὺς ἀμφιβάλλοντας·
τοῦ δὲ περὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς τοὺς εὐγνωμονοῦντας
÷ καὶ μετ' εὐνοίας δεχομένους τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν
χρὴ τοὺς περὶ τούτων ἐξετάζειν ἐθέλοντας, τὴν ἑκά-
στοτε προκειμένην χρείαν σκοπεῖν, καὶ ταύτῃ
τοὺς λόγους μετρεῖν· τήν τε περὶ τούτων τάξιν μετα-

β Ὅτι τοῖς περὶ δόγματα καὶ λό- β
÷ γον ἀληθῆ πονουμένοις
÷ διττῶν χρεία λόγων·
÷ ὑπὲρ καὶ περί· τῶν μὲν
÷ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, πρὸς
÷ τοὺς ἀπιστοῦντας ἢ καὶ ἐριστικούς·
÷ τῶν δὲ περὶ τῆς ἀληθείας,
÷ πρὸς τοὺς εὐγνωμόνως δε-
÷ χομένους καὶ ἐπιεικῶς
÷ τοὺς λόγους· οὓς καὶ χρὴ κα-
÷ τὴν προκειμένην ὑποθε-
÷ σιν προάγειν· ὡσαύτως
÷ δὲ καὶ τὴν τάξιν τῶν ὑπὲρ καὶ περὶ
÷ κατὰ τὴν ἐπιβάλλουσαν τῷ
– πράγματι χρείαν προσνέ-
μειν:-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
Τ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
÷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
÷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
÷ [illegible]
[illegible]
÷ [illegible]
[illegible]
[illegible]

προηγεῖται γὰρ τὸ εἰ ἔστιν
τοῦ τί ἐστιν· ὅθεν τὸν τοιοῦτον
ἀπορεῖν··

ὅτι τῶν περὶ τῆς ἀναστάσεως:
÷ λόγων οἱ μὲν ἐκ παντὸς ἀθε
÷ τοῦσιν· οἱ δὲ ἀμφιβάλλ
÷ ἀλλ' ἀξιοῦσι δεξαμένων ὡς
÷ ἔστιν ἀνάστασις· // εἶτ' ἀπορεῖ
÷ ἐπιμένουσι τοῖς ἀμφιβάλλουσ
÷ ἀπιστοῦσιν ἀλόγως ἀνῆκεν
ὡς

α' Ἔλεγχος ἐντεῦθεν ἤδη
τῶν περὶ τὴν ἀνάστασιν
ἀπίστως ἐχόντων ἐπειδὰν
μὴ προχείρως ἐγγινομένη
τοῖς κατὰ ἄκριτον δό-
ξαν ὡς τρυλλατουμένοις·
ἀλλὰ μὴ μετ᾽ ἰσχυρᾶς αἰτί-
ας καὶ ἀσφαλείας· ἀφ᾽ ὧν δὴ καὶ
τὸ πιστὸν πέφυκεν ἀναβλα-
στάνειν· τὸ γὰρ τοῖς ἀ[illegible]
πίστοις ἀπιστεῖν, ἀνθρώ-
πων ἔργον οὐχ ὑγιαινόν-
των τὸν λογισμόν· εἰ δὲ τοῦ-
το· εἰ τὴν ἀνάστασιν ἀπι-
στοῦντες ἢ διαποροῦντες
εἰ μὲν μὴ δι᾽ ἀξίας αἰτίας
ἐξάπτουσι τὴν τῶν ἀν-
θρώπων γένεσιν τοῦτο λη-
ροῦσιν, ἐντεῦθεν τὸν ἔλεγ-
χον τοῦτον ἀποίσονται· ἢ
τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀνα-
θέντες τὴν τῶν ἀνθρώ-
πων ἀνάστασιν· ἢ ὡς ἀδύ-
νατον, ἢ ὡς ἀβούλητον τῷ
θεῷ ἀπιστοῦσιν ὅπερ ἐσχά-
της ἀνοίας καὶ ἀσεβείας.

[illegible] τῶν λόγων δὴ καὶ ἀπιστοῦσιν ἢ διαποροῦσιν
α' ἐκ τοῦ μὴ δέοντος. Ἐπεὶ πᾶσα ἀπιστία μὴ προχείρως καὶ
κατά τινα δόξαν ἄκριτον ἐγγινομένη τισίν, ἀλλὰ μετὰ τῆς
αἰτίας ἰσχυρᾶς καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀσφαλείας·
τότε τὸν ὀρθὸν ἔχει λόγον, ὅταν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ
ἀπιστοῦσιν ἄπιστον εἶναι φαίνηται· τὸ γὰρ τοῖς οὐκ οὖσιν
ἀπίστοις ἀπιστεῖν, ἀνθρώπων ἔργον οὐχ ὑγιαινούσῃ κρίσει
περὶ τὴν ἀλήθειαν χρωμένων. Οὐκοῦν χρὴ καὶ τοὺς περὶ
τῆς ἀναστάσεως ἀπιστοῦντας ἢ διαποροῦντας μὴ πρὸς
τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἀκρίτως καὶ τὸ τοῖς ἀκολάστοις κεχαρι-
σμένον τὴν περὶ ταύτης ἐκφέρειν γνώμην· ἀλλ᾽ ἢ μη-
δεμιᾶς αἰτίας ἐξάπτειν τὴν τῶν ἀνθρώπων γένεσιν· ὃ δὴ καὶ ῥᾷ-
διον ἐξελέγχεται· ἢ τὴν αἰτίαν τῷ θεῷ τῶν ὄντων ἀναθέντας
ἀτενίζειν ἐπ᾽ αὐτὸ δὲ τοῦ δόγματος ἀνασκοπεῖν τὸ ὑπὸ θεοῦ
καὶ δι᾽ αὐτῆς δεικνύναι τὴν ἀνάστασιν οὐδαμῶς θεῷ
[illegible]· τοῦτο δὲ ποιήσουσιν ἐὰν δεῖξαι δυνη-
θῶσιν ἢ ἀδύνατον ὄντα τῷ θεῷ ἢ ἀβούλητον τὰ νεκρω-
θέντα τῶν σωμάτων ἢ καὶ πάντη διαλυθέντα πάλιν
ἑνῶσαι καὶ συναγαγεῖν πρὸς τὴν τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων σύστασιν·
εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύνανται, παυσάσθωσαν τῆς ἀθέου ταύ-
ε' της ἀπιστίας καὶ τοῦ βλασφημεῖν ἃ μὴ θέμις· ὅτι
γὰρ οὔτε τὸ ἀδύνατον λέγοντες ἀληθεύουσιν, οὔτε τὸ
ἀβούλητον, ἐκ τῶν ῥηθησομένων γενήσεται φανερόν.
Τὸ ἀδύνατον τισὶ γινώσκεται κατὰ ἀλήθειαν τοιοῦτον·
ἢ ἐκ τοῦ μὴ γινώσκειν τὸ γενησόμενον· ἢ ἐκ τοῦ δύνα-
μιν ἀρκοῦσαν μὴ ἔχειν πρὸς τὸ ποιῆσαι καλῶς τὸ γνω-

ε' Ὅτι τὸ ἀδύνατόν τινι
ποιῆσαί τι, ἢ ἐξ ἀγνοίας τοῦ
γενησομένου συμβαίνει
ἢ ἐκ τοῦ μὴ αὐτάρκως ἔχειν
πρὸς τὸ ἐπιτελέσαι τὸ ἐγνω-
σμένον· ἐγχειρήσας γὰρ
τοῖς ἀδυνάτοις οὐκ ἐν τοῖς
σώφροσι λογισθείη· ἀγνοί-
αν δὲ ἢ ἀδυναμίαν προσάπτειν
θεῷ τῷ καὶ πρὸ γενέσεως ἀκρι-
βῶς ἐπιγνόντι τὸ πόθεν ἕκαστον τὴν σύστα-
σιν παρ᾽ αὐτοῦ ληφθὲν ἔσχηκεν, καὶ διαλυθὲν
εἰς ποῖα μετακεχώρηκεν, ἐσχάτης ἐστὶν ἀσε-
βείας· ὁ γὰρ ἀκριβῶς οὕτως εἰδώς, πῶς ἀδυνάτως
ἕξει ταῦτα λαβὼν πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπαναγαγεῖν.

σμένων· ὅ τε γὰρ ἀγνοῶν τι τῶν γενέσθαι δεόντων, οὐκ ἂν οὔτ᾽ ἐγχειρήσαι οὔτε ποιήσαι δυνηθείη τὸ παράπαν ὃ ἀγνοεῖ· ὅ τε γινώσκων ἀκριβῶς τὸ ποιηθησόμενον καὶ ἐξ ὧν γενέσθαι καὶ πῶς· δύναμιν δὲ ἢ μηδ᾽ ὅλως ἔχων πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸ γινωσκόμενον, ἢ μὴ ἀρκοῦσαν ἔχων, οὐκ ἂν ἐγχειρήσειεν τὴν ἀρχὴν ἢ σωφρονῶν καὶ τὴν οἰκείαν ἐξετάζων δύναμιν· ἐγχειρήσας δὲ ἀπερισκέπτως, οὐκ ἂν ἐπιτελέσειεν τὸ δόξαν. ἀλλ᾽ οὔτε ἀγνοεῖν τὸν θεὸν δυνατὸν τῶν ἀνισταμένων σωμάτων τὴν φύσιν, κατά τε μέρος ὅλων καὶ μορίων· οὔτε μὴν ὅποι χωρεῖ τῶν λυομένων ἕκαστον· καὶ ποῖον τοῦ στοιχείου μέρος δέδεκται τὸ λυθὲν καὶ χωρῆσαν πρὸς τὸ συγγενές, κἂν πάνυ τοῖς ἀνθρώποις ἀδιάκριτον ᾖ καὶ δοκῇ τὸ τῷ παντὶ πάλιν προσφυῶς ἡνωμένον· ὁ γὰρ οὐκ ἠγνοηκὼς πρὸ τῆς οἰκείας ἑκάστου συστάσεως, οὔτε τὴν γενησομένων στοιχείων φύσιν, ἐξ ὧν τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα· οὔτε τὰ μέρη τούτων, ἐξ ὧν ἔμελλεν λήψεσθαι τὸ δόξαν πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρωπείου σώματος σύστασιν· δῆλον ὡς οὐδὲ μετὰ τὸ διαλυθῆναι τὸ πᾶν ἀγνοήσει, ποῦ κεχώρηκεν ἕκαστον ὧν εἴληφεν πρὸς τὴν ἑκάστου συμπλήρωσιν· ὅσον μὲν γὰρ κατὰ τὴν νῦν κρατοῦσαν παρ᾽ ἡμῖν τῶν πραγμάτων τάξιν, καὶ τὴν ἐφ᾽ ἑτέρων κρίσιν, μεῖζον τὸ τὰ μὴ γενόμενα προγινώσκειν· ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἀμφότερα κατὰ φύσιν, καὶ ῥᾴδιον ἐπίσης, τό τε τὰ μὴ γενόμενα προγινώσκειν, τό καὶ διαλυθέντα γινώσκειν· καὶ μὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι γὰρ ἀρκοῦσα πρὸς τὴν τῶν σωμάτων ἀνάστασιν, δη

ἀνθρώποις μὲν γὰρ τοῦτο
δοκεῖ μεγαλεῖον καὶ κα-
τὰ τὴν οἰκείαν φύσιν τὸ
τὰ μέλλοντα γινώσκειν·
θεῷ δὲ μόνῳ τῷ καὶ πάντα
εἰδέναι ἀκριβέστερον ἀν-
θρώπων· καὶ πρὸς τούτοις
καὶ τὰ διαλυθέντα πρὸς
ἃ μετακεχώρη-
κεν

÷ κνυσιν ἡ τούτων αὐτῶν γένεσις· εἰ γὰρ μὴ ὄντα κατὰ τὴν
πρώτην σύστασιν ἐποίησε τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα, καὶ τὰς
τούτων ἀρχάς, καὶ διαλυθέντα, καθ' ὃν ἂν τύχῃ τρόπον, ἀ-
ναστήσει μετὰ τῆς ἴσης εὐμαρείας· ἔστι γὰρ αὐτῷ καὶ
τοῦτο δυνατόν· καὶ τῷ λόγῳ λυμαίνεται οὐδέν· κἂν ἐξ ὕ-
λης ὑποθῶνταί τινες τὰς πρώτας ἀρχάς· κἂν ἐκ τῶν στοιχεί-
ων ὡς πρώτων τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων· κἂν ἐκ σπερμάτων.
Ἧς γάρ ἐστι δυνάμεως καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς νομιζομέ-
νην ἄμορφον οὐσίαν μορφῶσαι· καὶ τὴν ἀνείδεον καὶ ἀ-
διακόσμητον πολλοῖς καὶ διαφόροις εἴδεσι κοσμῆσαι·
καὶ τὰ μέρη τῶν στοιχείων εἰς ἓν συναγαγεῖν· καὶ τὸ σπέρ-
μα ἓν ὂν καὶ ἁπλοῦν εἰς πολλὰ διελεῖν· καὶ τὸ ἀδιάρθρω-
÷ τον διαρθρῶσαι· καὶ τῷ μὴ ζῶντι δοῦναι ζωήν· τῆς αὐ-
τῆς ἐστι· καὶ τὸ διαλελυμένον ἑνῶσαι· καὶ τὸ κείμε-
νον ἀναστῆσαι· καὶ τὸ τεθνηκὸς ζωοποιῆσαι πάλιν·
÷ καὶ τὸ φθαρτὸν μεταβαλεῖν εἰς ἀφθαρσίαν· τοῦ αὐτοῦ δ' ἂν
εἴη καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ σοφίας· καὶ τὸ δια-
φορηθὲν εἰς πολυτρόπως ζώων παντοδαπῶν ὁπόσα τοῖς
τοιούτοις σώμασιν ἐπιτρέχειν ἔθος· καὶ τὸν ἐκ τούτων
÷ κόρον διακρῖναι μὲν ἐκεῖθεν, ἑνῶσαι δὲ πάλιν
τοῖς οἰκείοις μέλεσι καὶ μορίοις· κἂν εἰς ἓν ἐκ τούτων χωρή-
σῃ ζῷον· κἂν εἰς πολλά· κἂν ἐντεῦθεν εἰς ἕτερα· κἂν
αὐτοῖς ἐκείνοις συνδιαλυθὲν ἐνεχθῇ ἐπὶ τὰς πρώτας ἀρ-
χὰς, κατὰ τὴν φυσικὴν ἐπὶ ταύτας ἀνάλυσιν.
÷ Ὃ δὴ καὶ μάλιστα ταράττειν ἔδοξέ τινας· καὶ τῶν
ἐπὶ σοφίᾳ θαυμαζομένων οὐκ οἶδ' ὅπως·

ΤΑ ΥΠ' ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΗΧΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟ
ΔΙΑ ΤΕ ΤΑ ΚΑΤ' ΑΡΧΑΣ
ΥΠΟΣΤΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙ-
ΠΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΚΕΙΝΗ
ΔΙΑ ΣΜΩΝ ΤΩΝ
ΩΝ Η ΣΠΕΡ-
ΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑΒΟ-
ΛΗΣ
ΠΡΟ-
ΕΡΧΟ-
ΜΕ-
ΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΟΥΜΕΝΩΝ
÷ ΠΕΙΝ· ΟΤΙ ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΟΝ
÷ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΥΠΟ ΙΧΘΥΩΝ
÷ ΒΡΩΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΩΝ
÷ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΜΕΤΑΒΑΛΟΝ
÷ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΩΝ ΙΧΘΥΩΝ
÷ ΥΠΟ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΒΡΩΘΕΝ-
÷ ΤΩΝ Η ΚΑΙ ΖΩΙΩΝ ΕΤΕΡΩΝ
÷ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΑΛΙΝ ΥΠ' ΑΛΛΩΝ
÷ ΘΗΡΙΩΝ ΕΞΑΝΗΛΩΘΗ· ΚΑΙ ΤΗΝ
÷ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΤΟΥΤΩΝ ΣΩ-
÷ ΜΑΤΩΝ ΜΕΤΕΒΑΛΕΝ· ΠΩΣ ΔΥΝ
÷ ΤΟ ΕΙΣ ΤΟΣΟΥΤΩΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΚΑΙ
÷ ΚΕΡΜΑΤΙΣΘΕΝ ΑΥΘΙΣ ΕΝ ΕΝΙ
÷ ΣΩΜΑΤΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΥΣΤΑ-
÷ ΣΕΙ ΕΞΑΝΑΣΤΗΝΑΙ· ΤΙΝΑ
÷ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΚΑ-
÷ ΤΑΛΙΠΟΝΤΙ ΕΝ ΥΠΟ
÷ ΤΩΝ ΤΡΑΦΕΙ-
÷ ΣΕΙΝ

κινησαμένων τὰς παρὰ τῶν πολλῶν θρυλουμένας διαπο-
÷ ρήσεις. Οὗτοι δέ φασιν πολλὰ μὲν σώματα τῶν ἐν ναυαγίοις
καὶ ποταμοῖς δυσθανατησάντων ἰχθύσιν γενέσθαι τροφήν· πολ-
λὰ δὲ τῶν ἐν πολέμοις θνησκόντων, ἢ κατ' ἄλλην τινὰ τραχυτέ-
ραν αἰτίαν καὶ πραγμάτων περίστασιν ἀτάφων ἀπορριπτομένων
τοῖς προστυχοῦσιν ζῴοις προκεῖσθαι βοράν. Τῶν οὖν
οὕτως ἀναλισκομένων σωμάτων καὶ τῶν ταῦτα συμπλη-
ρούντων μερῶν καὶ μορίων εἰς πολλὰ τῶν ζῴων διασπω-
μένων, καὶ διὰ τῆς τροφῆς τοῖς τῶν τρεφομένων σω-
÷ μασιν ἑνουμένων· πρῶτον μὲν τὴν διάκρισιν τούτων
φασὶν ἀδύνατον· πρὸς δὲ ταύτῃ τὸ δεύτερον ἀπορώτερον.
τῶν γὰρ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων ἐκβοσκηθέντων ζῴων, ὅ-
σα πρὸς τροφὴν ἀνθρώποις ἐστὶν ἐπιτήδεια διὰ τῆς τούτων γαστρὸς
ἰόντων καὶ τοῖς τῶν μεταλαβόντων σώμασιν ἑνουμένων,
÷ ἀνάγκην εἶναι πᾶσαν, τὰ μέρη τῶν ἀνθρώπων ὅσα τροφὴ
γέγονεν τοῖς μεταλαβοῦσι ζῴοις, πρὸς ἕτερα τῶν ἀνθρώπων
μεταφέρειν σώματα· τῶν μεταξὺ τούτοις τραφέντων ζῴ-
ων τὴν ἐξ ὧν ἐτράφησαν τροφὴν διαπορθμευόντων εἰς ἐκεί- ÷
νους τοὺς ἀνθρώπους ὧν ἐγένοντο τροφή. Εἶτα τούτοις
ἐπιτραγῳδοῦσιν τὰς ἐν λιμοῖς καὶ μανίαις τολμηθεί-
÷ σας τεκνοφαγίας, καὶ τοὺς κατ' ἐπιβουλὴν ἐχθρῶν
÷ ὑπὸ τῶν γεννησαμένων ἐδηδεσμένους παῖδας καὶ
÷ τὴν Μηδικὴν τράπεζαν ἐκείνην καὶ τὰ τραγικὰ
δεῖπνα Θυέστου· καὶ τοιαύτας δή τινας ἐπισωρεύουσι
παρ' Ἕλλησι καὶ βαρβάροις καινουργηθείσας συμφο-
÷ ράς· ἐξ ὧν κατασκευάζουσιν ὡς νομίζουσιν ἀδύ-

ἡ κατ' Ἅρπαγον λέγει
τὸ ἐπὶ Κύρῳ περι-
σωθέντι· ἡ ἱστο-
ρία παρ' Ἡρο-
δότῳ

xx · 9

ζ´ λύσις τῶν τοιούτων ἀπορῶν

Ἀρέθα·

Εἰ μὲν ἐν τῷ ἄκρῳ τὸ ληφθὲν εἰς τροφὴν μεμένηκοι τῷ ζῴῳ ἀμεταβλήτως, εἶχεν ἂν ἀναβολικὴν ὁ λόγος καὶ πρὸς τὴν συγκατάθεσιν ἀπορίαν. Ἐπειδὴ δὲ ποταμίων δίκην ῥευμάτων τὸ μὲν τῆς τροφ(ῆς) ὑπεισῆλθεν τοῦ τέως συγκεκροτηκότος, τὸ μὲν εἰληφότ(ος), αὖ ὑπεξελθόντος καὶ πρὸς τὰ συστήσαντα στοιχεῖα προκεχωρηκότος· ὡς μηδὲ τὸν αὐτὸν εἰλικρινῶς τὸν σήμερον ὄντα τὸν χθὲς χρηματίζειν. πλὴν ἀπορ(ῶ) τὴν ἀρχὴν ἣν μὲν ἑκάστῳ τῆς συστάσεως ἐκεῖθεν ἐνδόντι. πάλιν ἐξήκειν ὧν ἐρανισαμένῳ τὰ γνήσια καὶ προσήκοντα τῷ διασκεδασθέντι εἰς ἐκεῖνα ἀνεστημικτῶς [illegible] ὧν. τὴν ὁλοκληρίαν ἡ μὲν προμηθεύσασα.

γαστρὶ καὶ ἀναγκάσαι· ὡς οὐ δυναμένην τῶν αὐτῶν μερῶν ἑτέροις ἑτέροις συναρμοσθῆναι σώμασιν. ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς προτέροις [illegible] καὶ μὴ δύνασθαι μηδὲ ἐκείνοις τῶν αὐτῶν [illegible] προσθετέρους ἢ τούτων αὐτῶν [illegible] τοῖς προτέροις, ἐν δὲ [illegible] ἐξ ὧν τούτων ἕτερον.

ζ´ Ἐπεὶ δὲ δηλοῦσιν οἱ τοιοῦτοι πρὸς τὸν μὲν [illegible] τοῦ δημιουργήσαντος καὶ διοικοῦντος τόδε τὸ πᾶν [illegible] δυνάμεις τε καὶ σοφίαν· ἐλάττου ζῴου φύσις καὶ γένος. τὴν προσφυῆ καὶ κατάλληλον συναρμόσαντος τροφὴν ÷ καὶ μή τε πᾶσαν φύσιν προαιρέσει ἢ κρᾶσιν παντὸς σώματος [illegible] δὲ καὶ ἑκάστου. μή τε προσδιαιρεῖσθαι η´ ÷ τῶν ἔργων [illegible] ἀλλὰ καὶ τὴν καθόλου τὴν φύσιν τῶν γινομένων, τὸ δρᾶν καὶ πάσχειν [illegible] εἶναι τρεπόντος [illegible] καὶ [illegible] ÷ καὶ προσοικειοῦσθαι συγχωροῦντος, ἢ μεταστρέφοντος πρὸς δεῖσθαι [illegible] μηδὲ [illegible] ἐλάττου, τῶν τρεφόντων ἢ τρεφομένων [illegible] δύναμίν τε καὶ φύσιν. εἰ γὰρ ἀνάγκη [illegible] ὅτι μὴ πᾶν ὃ προσφέρεται [illegible] τοῦτο γίνεσθαι τοῖς ζῴοις τροφὴ ÷ προσφυής. ἀλλὰ τὰ μὲν ἅμα τε προσομιλῆσαι τοῖς τρεφομένοις [illegible] καὶ [illegible] διαφθειρόμενα καὶ τρόπον ἕτερον διαφθειρόμενα· ὅσα μὴ δὲ καταναλωθῇ [illegible] κατὰ φύσιν [illegible] τὴν [illegible] τρε- ÷ φομένων σύγκρασιν [illegible] οὐδὲ [illegible] τὸ [illegible] τὴν πρὸς τὴν δεξαμένην [illegible] τοῖς τρεφομέ-

η´ ÷ Ὁ οὖν πάντως τὸ τῆς τροφῆς ληφθὲν καὶ πρὸς σύστασιν ἤδη τοῦ τρεφομένου μεταβάλλειν πέφυκεν·

νοις μορίοις [illegible] ἅπαντος· ἡγοῦμαι μὲν κατ' αὐτὴν τὴν
γαστέρα· τὰς τε γὰρ [illegible] ἀποκρινομένων· τὴν
δὲ κατὰ τὴν δευτέραν μεταβολὴν καὶ τὴν ἐν ἥπατι γινομέ-
νην ὡς ἤδη διακρινομένων· καὶ πρὸς [illegible] χωρούντων·
[illegible] τροφῆς [illegible] δύναμιν· καὶ αὐτάς γε τὰς
ἐν ἥπατι γινομένας μεταβολάς, [illegible] τροφὰς
[illegible] χωρούσας· [illegible] διακρι-
÷ νομένας· τὰς δὲ κατὰ [illegible] τροφὰς ἐν αὐτοῖς
ἤδη τε τοῖς τρεφομένοις μέρεσι καὶ μορίοις προσθέ-
σεως [illegible] κατὰ τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πολλάκις [illegible]

Ἐν τοῖς ζῴοις, τὰς φυσικὰς διαφοράς· καὶ αὐτάς γε τὰς
κατὰ φύσιν τροφὰς ἑκάστῳ γένει ζῴου καὶ τοῖς τρε-
φομένοις σώμασι [illegible]· τριττὰς δὲ κατὰ
τὴν ἑκάστου ζῴου τροφὴν γινομένας καθαρὰς ἢ
÷ [illegible] φθείρεσθαι μὲν καὶ διαχωρεῖν· ἢ
[illegible]· ἢ προσθήκην μεταβάλλειν [illegible]
[illegible] τὴν τοῦ ζῴου τροφὴν [illegible] δυ-
÷ ναμένην· σημαίνουσαν δὲ καὶ κατὰ φύσιν ἅμα τὴν
τοῦ τρέφοντος σώματος δύναμιν· καὶ τοῦ τρεφομένου
ζῴου δυνάμεως· καὶ [illegible] φυσικῶν
κριτηρίων· καὶ καθαρὰς [illegible] τοῖς φυσικοῖς
καθαρσίοις· [illegible] προσθέσεως·
[illegible] καὶ [illegible] τοῖς
[illegible] τροφὴν ὅσα ἀπὸ [illegible]

ἀνκα

α' εἰς ἀποσκυβαλισμὸν
ἤτοι κόπρον.
β' εἰς ἀλλοίωσιν ἀνοικεῖ
ϗ ἀπρόσφυλ(ον) τῶν
τρεφομέν(ων).
γ' εἰς εἰλικρινεστάτην
ἀλλοίωσιν ἥτις ἐσ(τὶ)
πρόσληψις ἀνεῖν
ϗ πρὸς οὐσίαν χω-
ροῦσα τοῦ τρεφομέ-
νου σώματ(ος).

ἐπισαχθέντα

τὴν εἰλικρινεστάτην.

τὴν εἰς κοῦ προσχωροῦσαν ἢ καὶ εἰς ἀνοίκειον ἀλλοίωσιν τοῦ τρεφομένου.

παρὰ τὸ σῶμα ἄλλο τρίγωνον καὶ κατάφορον, ἢ τῷ κατὰ τοῦ τρεφομένου
ζῴου σύγκρασιν καὶ τῶν πολλῶν ἐκλεγομένων ἐκ τῆς ~~σαχθέντα~~
πρὸς τὴν τῆς γαστρὸς αὐτῶν πλήρωσιν καὶ τὴν αὐτῆς ὄρεξιν
θεραπεύσαν· ἀλλὰ τὸ αὐτῶν κρυφὸν οὐ κάρτος ἀφθόνως ὀρέ-
ξεσθαι τοῖς τρεφομένοις σώμασι· ὧν δὴ ἀποκεκριμέ-
νων τε καὶ περιπατουμένων, ὅσοι τοῖς τούτου
μέρεσιν καὶ μορίοις· τὴν δὲ ἑτέρως ἔχουσαν καὶ παρὰ
φύσιν φθείρεσθαι μὲν ταχέως· τὴν ἐρρωμένην σώματος συμ-
μίξεως δύναμιν· φθείρει μὲν συναμαρτάνει τὴν κρατή-
σασαν· ἢ τὸ μοχθηρὸν ὡς ἐκ ... ἐξωθεῖσθαι χυμοῖς καὶ φαρ-
μακῶδες ... ὥσπερ ταῖς ... ὁρμηθεῖσι καὶ φίλουν τοῖς
÷ τρεφομένοις σώμασι φέρουσαν· καὶ τοῦτο τοῦ ...
ὁμολογούμενον, τὸ πολλοῖς τῶν τρεφομένων ζῴων ἐκ
τούτων συνακολουθεῖν ἄλγος ἢ κίνδυνον ἢ θάνατον
κἂν ὑπὸ σφοδροτέρας ὀρέξεως τὴν τροφὴν κατα-
μεμιγμένην, ὅπως ἐφέλκηται τι φαρμακῶδες
καὶ παρὰ φύσιν· ὃ δὴ καὶ πάντως φθαρτικὸν ἂν εἴη
÷ τοῦ τρεφομένου σώματος· ἢ τὸ τρέφεσθαι μὲν τὰ τρε-
φόμενα, τοῖς οἰκείοις καὶ κατὰ φύσιν· φθείρεσθαι δὲ
τοῖς ἐναντίοις. εἰ τοίνυν τὴν διαφορὰν τῶν τῇ φύ-
σει διαφερόντων ζῴων ἡ κατὰ φύσιν συνδεῖται
τροφή· καὶ ταύτης γε αὐτῆς οὐδὲ πᾶν ὅπερ ἂν προ-
σενέγκηται τὸ ζῷον, οὐδὲ τὸ τυχὸν ἐκ τούτου τὴν πρὸς
τὸ τρεφόμενον σῶμα δέχεσθαι σύγκρασιν, ἀλλ' αὐτὸ μόνον
τὸ διαπεσὸν πάσης πέψεως κεκαθαρμένον καὶ μεταβαλὸν
εἰλικρινὲς ἢ ἀκέραιον πρὸς τὴν τοῦ ποιοῦ σώματος

÷ Ὁ τούτῳ τῷ λόγῳ λύε-
÷ ται τὸ δοκοῦν ἀπορίαν
÷ περιποιεῖν, ἀφ' ὧν τινὲς
÷ φάσκουσιν ἀδύνατον εἶ(ναι)
÷ γενέσθαι ἀνάστασιν τῶν εἰς
÷ πολλὰ σώματα χωρησάντων
÷ τῇ τῆς τροφῆς τῇ ὑπ' ἀλλήλων
÷ προσφορᾷ τε καὶ διαλύσει

ὑγείασιν· καὶ τοῖς τρεφομένοις μέτριον ἁρμοστόν. ἀλλ' ἡ
λογισμοῦ δ' ἔργον τῶν παρὰ φύσιν ἐμποδισθῇ πως ἐν τούτοις, οἷς
÷ οὐ καθ' ἣν τροφὴ προσφυὴς καὶ κατάλληλος. ἀλλ' ἤτοι
κατ' αὐτὴν τὴν κοινὴν [illegible] πρὶν ἐμφράττειν γοῦν
μὴ ὅτι γε μὴν ἄμεμπτον, καὶ δεῖ ἐφθαρμένον μὴ σώζειν. ἐπεὶ ὅλη
ον, τι κεκράτηται ἢ νόσον διεστατόν. σώζειν δὲ ἀφθάρτους ἂν
καὶ τὴν κατὰ φύσιν τροφὴν ἢ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς
÷ τροφῆς δεομένην κινοῦσαν καί. ἀλλὰ καὶ ἀναστομωθῆναι πως τε
φαρμάκοις, τοῖς μὴ σὺν τοῖς κινοῦσιν ἢ ταῖς φύσεσι καὶ
δυνάμεσι μετὰ τῶν· μεθ' οὗ κοινῇ γένους ἐξ [illegible] τῆς κράσεως.
ἀσύμμετρον φθορὰν τοῖς κατὰ φύσιν ἢ ῥωμαλέον, διὰ τὸ τῶν ©
÷ τὴν φύσιν ἀσύγκρατον. ὅλως δὲ καὶ συγχωρήσει τὸ τῆς
Ἐκκαίοντος ἢ σηπούσας τροφὴν προσφέρεσθαι δὲ τοῦτο σῶμα
θάτερον, καὶ ποιοῦσαν παρὰ φύσιν διάκρισιν ἔσθ' ἃς καὶ
μεταλλάττων ἢ ὥσπερ τῶν ὑγραινόντων ἢ ξηραινόντων ἢ
θερμαινόντων ἢ ψυχόντων. οὐδ' ὄντως ἐκ τῶν συγχωρη-
θέντων αὐτοῖς γενήσεσθαι τι πρὸς ὑπουργοῦν τῶν μεταβαλλομέ-
νων σωμάτων, οἷς τὸν οἰκεῖον μέτρον πάλιν σώζειν ἀπαιτοῦν.
ἐνδεοῦς δὲ τῶν ἀρίστων μέτρων μέτρους ὄντος. οὐδὲ τῶν ἀμέτρους
÷ ἐκφέροντος ἄθροισιν ἢ τὴν ἕξιν. οὐ μὴν οὐδὲ παραμένοντος
παρ' ἰστέον τινὲς τρεφομένοις τοῦ σώματος μέρεσιν ἢ
÷ σωματικῶν ἀνισταμένου τοῖς ἀνισταμένοις. οὐδ' ἐν συνεστῶτος
ἐπὶ προσόχειν οἰχομένου. οὐ φλέγματος. οὐδ' ἄρ' ὧν
ἐδεῖτο τό τε τὰ τρεφόμενα σώματα δεῖ θέσθαι
καὶ τὸ τε συναπεκρίνεται τῇ τῶν τρεφομένων
÷ ἡ ὕλη καὶ φθορὰ τῆς ἕξεως [illegible] ἐσθίειν

σχολικοῦ
ωνος

φ(ά)ρ(μακον) ις´
κατα
ναγκ
στικον
εις συγ
κατα
θεσιν

καὶ μέχρι σαρκὸς φθάνειν ἤγουν τὴν δεκτικὴν τοιαύτης τροφῆς
μελαγχολικῆς, ὑποθοῖτο τις, οὐδ' ὅπως ἀμφιβάλλει τις [illegible]
μένει τῆς μελαγχολικῆς οὖσαν δεκτικὴν τοιᾶσδε τροφῆς σαρκὸς
προσπελάσασαν [illegible] τινὸς ἀέρος σώματι, πάλιν μᾶλλον με-
÷ ρος ἢ τὴν ὅλην [illegible] συμπλήρωσιν· τοὺς μὲν τὸ αὐτὴν
τὴν προσλαμβάνουσαν σάρκα καταπαύσαι τὸ φυλαχθῆναι τὴν
προσφλεψόν, μὲν τὸ δὲ [illegible] ἐργασθῇ σαρ, ταύτην χρονίζειν
μαι καὶ παραμένειν [illegible] προστεθῆ· πολλὴν δὲ καὶ τὴν
Ἐπεὶ δὲ τὰ σῶμα δέχεσθαι μελαγχολικήν· τὸ τὸ μὲν πρῶτον
φορητὸν διαφορουμένην· ἄλλο τὸ δὲ, [illegible]
τοῖς [illegible] σαρκουμένην· καὶ παῖς ἐξ [illegible]
[illegible] γινομένοις [illegible] μὲν σαρκουμένας
κομένων, σαρκί· καὶ πιμελῆ, τῶν δὲ [illegible]
÷ περ ἐστὶ τὴν τροφὴν δεχομένων· τοιούτων δὲ γινομέ-
νων ἐπὶ τῆς σαρκὸς παθημάτων· πολὺ ἐστι μᾶλλον
ἔρει τις ἂν ταύτας πάσχουσαν τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐκείνων τρε-
÷ φομένην σάρκα· μὴν μὲν ἢ σύγκρισιν πρὸς οὐ σάρκα καὶ πα-
ρομένην, ἐξ ὧν προσφύεσθαι· ἢ [illegible] σὺν σαρ-
κὶ ἂν τύχῃ τρόπον· καὶ [illegible] καὶ [illegible]
÷ [illegible] τῶν [illegible] μορφαὶ δὲ
παραμένειν τοῖς [illegible] δὲ [illegible]
τῆς φύσεως ἐξ [illegible] καὶ
τούτοις προσφύεσθαι, εἰς τὴν κατάφυσιν [illegible]
ἐξ [illegible] καὶ τοῖς [illegible] πόρους· ἄλλοι τὸ
Γὰρ καθὸ δὴ κρινομένων, τῶν βραχέος ἐξ [illegible]
÷ οὕτω κατὰ [illegible] παραδέχεσθαι, τῶν [illegible]

Δημοςτι
λιτος

γυμνασμένων μερῶν, ἀλλ' ὅσα διακρῖναι δυνατὸν τὸ πρὸς αὐτῶν
÷ λαβόμενον· οὔτ' ἂν συγκραθῇ ποτε τῷ ταὐτὸν ἅπαν σώματι.
τοῖς τῆς αὐτῆς οὔσης φύσεως· κἂν ὑπ' ἀγνοίας ποτὲ κα-
ταποθῇ τὴν αἴσθησιν δι' ἑτέρου προσμιγέντος τοιούτου
÷ σώματος. κἂν αὐτόθεν ὑπὸ δεινῆς λιμαργίας ὁμοφυοῦς τὴν σω-
ματώσιν σώματι ἢ γνώμῃ κολακευθεῖσιν κακῶς ἀνθρώπων ἢ
δι' ὀργὴν τῶν θηρῶν κεκινημένων φύσιν ἐξ ἀμφοῖν ἢ
θηριωδίας πλασάντων ὅσα τολμηρότεροι τῶν
πολεμίων. καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ τῶν μηδενὶ ζῴοις εἰς

Τροφὴν ἀποκεκριθέντων σωμάτων, μόνην δ' εἰληχό-
των ταφήν, ἔστι τῇ μὲν τῆς φύσεως μεμοιραμένων.
ὅπου γε μηδ' ἄλλο τι τῶν ζῴων τοῖς ἐκ ταὐτοῦ γένους
εἰς τροφὴν ἀποκέκρισθαι, ὁπότε καὶ ἐν ἄλλοις
τισὶ τῶν ἑτερογενῶν τροφὴ γίνηται κατὰ φύσιν.
ἢ μόνοις ἴσως διακρῖναι σάρκας ἀνθρώπων ἀνθρώποις εἰς
τροφὴν ἀποκεκρίσθαι· οὐδὲ κοινωνίας ἀλληλοφαγί-
ας ἢ μὴ κατὰ φύσιν, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν τῇ φύσει συγκεχω-
ρημένων. καὶ τολμῶντας τὰ τοιαῦτα λέγειν τολμῶντας
τοῖς τῶν φιλτάτων ἐντρυφᾶν σώμασιν, ὡς οἰκειοτέροις ἢ
÷ καὶ τοῖς ἐχθίστους ἀφίστην, τούτοις αὐτοῖς ὅπλα· ἢ δὲ
τοῦτο μὲν οὐδὲ τῶν ζῴων. τὸ δὲ σαρκοφαγεῖν ἀνθρώπους μετὰ
λιμὸν ἀθέμιτον καὶ πάμμιαρον καὶ πάσης ἐκθέσμου καὶ
÷ παρὰ φύσιν μιαροφαγίας ἢ ἔργου ἐχθρόν. τὸ δὲ
παρὰ φύσιν οὐκ ἄν ποτε χωρήσειεν εἰς τροφὴν τοῖς
ταύτης δεομένοις μέλεσιν καὶ μορίοις. τὸ δὲ μὴ χωροῦν
εἰς τροφὴν οὐκ ἂν ἑνωθείη τούτοις, ἃ μηδὲ τρέφειν

τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι
γενέσθαι ἀνάστασιν.

ἐνατρεπτικώτατον τοῦτο
καὶ ἀνασκευαστικώτατ
τῶν διὰ τὴν ἀλληλο-
φαγίαν οἰομένων
τὴν τῶν νεκρῶν
ἀνάστασιν ἀνα-
τρέπειν

πόθεν κινεῖν· οὐδ' αὐτὰ ἀνθρώπων σώματα συγκρίνεσθαι· τὰ γὰρ τοῖς ὁμοίοις σώμασιν οἷς ἐπιμίξει τροφὴν παρὰ φύσιν· καὶ πολλάκις διαπίπτοντα ἢ ἰατρὸς κατὰ σκευασμοὺς κεροτατὴν συμφοράν· ἀποσχεροῦνται δὲ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως· καὶ οἱ ἐν δρακαίνας ἀμβλυωπίας προσθέσματα ἃ μὲν ἐξ ὧν τὴν πρὸς τὴν ἕξιν σύστασιν· ἑνοῦνται μὲν τούτοις ἐφ' ὅσον ἂν ἕκαστον τύχῃ χρόνον· ἐκκριθέντα δὲ διακριθέντα πάλιν ὡς φυσικὰ καὶ δυνάμει τοῦ πάντα ἀρχαίου φύσιν συντάξεις καὶ τὰς δυνάμεις συγκρίματος, ἑνοῦνται πρὸς φύσιν ἕκαστον ἑκάστοις·
÷ κἂν πυρὶ
÷ καυθῇ, κἂν ὕδασι καταποθῇ, κἂν ὑπὸ θηρίων ἢ
÷ τῶν ἑρπετῶν ζώων καταδαπανηθῇ, κἂν τοῦ παντὸς σώματος ἐκείνου ὄντος πρὸς διάλυσιν τῶν ἄλλων
÷ μερῶν· ἔρχονται δὲ πάλιν ἀλλήλοις τῶν αὐτῶν ἰσχυρῶν πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ σώματος ἁρμονίαν τε καὶ σύστασιν καὶ τὴν τοῦ νεκρωθέντος καὶ πάντη διαλυθέντος
÷ ἀνάστασιν καὶ ζωήν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔστω ἀφορμὴ μὲν νοῦ καὶ καιροῦ· ὁμολογουμένην γὰρ ἔχει τὴν ἐπίκρισιν τοῖς γε μὴ μικροθύμοις· πολλῶν δὲ ὄντων τῶν εἰς

Τὴν προκειμένην ἐξέτασιν χρησίμων θεωρῶν, παρὰ τοῦ καὶ δὴ νῦν, τοὺς καταφρονοῦντας ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τοῖς τούτων δημιουργοῖς ἀγνοοῦσιν, οἳ τὰ συντριβέντα τῶν ἔργων ἢ χρόνῳ παλαιωθέντα ἢ καὶ ἄλλως διαφθαρέντα
÷ καινουργῆσαι ἀδυνατοῦσιν· ἢ τὰ ἐξ ὁμοίου τοῖς κεραμεῦσι καὶ τὸ βέλτιστον δεῖ κρίναι τοὺς προφασιζομένους· τὸ καὶ τὸν θεὸν μὴ γὰρ βουληθῆναι μηδὲ βουληθέντα δυνηθῆναι
÷ νεκρωθὲν ἢ καὶ διαλυθὲν ἀναστῆσαι σῶμα· καὶ μὴ ἐστι

Ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς κατ' ἀνθρώ-
÷ πους δημιουργῶν ἀσθε-
÷ νοῦς ἀπορίας ἐξ ἐπιδόν
÷ βουλόμενοι τὸ ἑαυτῶν
÷ ἀνουστατον δόγμα· ὃν
÷ κέστιν ὅσον εἰπεῖν ἐξυ-
÷ βρίζουσιν εἰς θν̄ ἴσον λο-
÷ γιζόμενοι θν̄ κ(αὶ) ἄνθρωπ(ον):

ζομένους, ὅτι δι' ἀπουσίαν τοιαύταις χρείαις ἐξεικάζουσι τὸ θεῖον ἐξισοῦντες, τῶν πάντη διεστηκότων τὰς δυνάμεις ὁμαλίζοντες, καὶ τῶν ταύταις χρωμένων τὰς οὐσίας, καὶ τὰ τεχνητὰ τοῖς φυσικοῖς. περὶ μὲν οὖν τούτων τοσοῦδ' ἀρκεῖ.

Οὐκ ἄρ' ἐστί τι μελητέον· κινεῖν γὰρ ὅσ' ἀληθές. τὸ τοῖς ἐστι πολλοῖς καὶ ματαίοις ἀντιλέγειν· μακρῷ [illegible] ἐνδοξότερον, καὶ πάντων ἀληθέστατον, τὸ φῆσαι τὸ παράπαν ἀδύνατον, παρὰ θεοῖς δυνατόν· ÷ ἡ δὲ δι' αὐτῶν τούτων ὅλων δοξῶν, καὶ δι' ἁπάντων τῶν μικρῷ πρόσθεν ἐξητασμένων, δεδήλωκεν ὁ λόγος, δυνατόν. λοιπὸν ὡς οὐκ ἀδύνατον· ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀβούλητον· τὸ γὰρ ἀβούλη-

ια Τον ἢ ὡς ἄδικον αὐτῷ ἐστιν ἀβούλητον, ἢ ὡς ἀνάξιον. καὶ πάλιν τὸ ἄδικον, ἢ περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τὸν ἀναστησόμενον, ÷ ἢ περὶ ἄλλον τινὰ παρ' αὐτοῖς. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐδεὶς ἀδικεῖται τῶν ἔξωθεν, καὶ τῶν ἐν τοῖς οὖσιν ἀριθμουμένων, πρόδηλον. οὔτε γὰρ αἱ νοηταὶ φύσεις ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως ἀδικηθεῖεν ἄν. οὐ γὰρ ἐμπόδιόν τι ταύταις πρὸς τὸ εἶναι· οὐ κώλυσις· οὐχ ὕβρις ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀνάστασις· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ἀλόγων ἡ φύσις. οὐδὲ τῶν ἀψύχων· οὐδὲ γὰρ ἔσται μετὰ τὴν ἀνάστασιν. ÷ περὶ δὲ τὸ μὴ ὂν οὐδὲν ἄδικον. εἰ δὲ καὶ εἶναί τις ὑποθοῖτο διαπαντός, οὐκ ἂν ἀδικηθείη ταῦτα, τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ἀνανεουμένων· ἡ γὰρ νῦν ὑποκείμενα τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῖς τούτων χρείαις ὄντα ἐν δέοντι, ὑπό τε ζυγὸν κεκμημένα· καὶ δουλείαν παντοίαν, οὐδὲν ἀδικήσεται, πολὺ μᾶλλον ἀφθάρτων καὶ ἀνενδεῶν

ια
τοὺς κατὰ τὸ ἀδύνατον ἢ
÷ θεῷ τὴν ἀνάστασιν τῶν
÷ ἀνθρώπων ποιῆσαι λῆρ(ον)
÷ ἱκανῶς ἐλέγξας εἰληχό-
÷ τας, ἐπὶ τὸ ἀβούλητον χω-
÷ ρῆσαι λοιπόν. τοῦτο δὲ τὸ
ἀβούλητον· ἢ ὡς ἄδικον ἢ
÷ ἀβούλητον, ἢ ὡς ἀνάξιον·
÷ ἀλλ' οὔτε ἄδικον, οὔτ' ἀνά-
÷ ξιον· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀβού-
÷ λητον· τὸ μὲν γὰρ ἄδικ(ον)
÷ ἢ περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τ(ὸν)
÷ ἀναστησόμενον ἢ περὶ ἄλ-
÷ λον· ἀλλ' οὔτε τῶν ἔξωθ(εν)
÷ ἀδικεῖται τις· οὐ νοερὰ φύ-
÷ σεις, οὐδὲ κτηνώδεις· ὑπο
ἐραμέν, ὅτι μὴ ἐμπόδιον αὐ-
÷ ταῖς ἡ τῶν ἀν(θρώπ)ων ἀνάστασ(ις).
÷ πῶς δὲ ἡ τῶν ἀλόγων ἀδικηθεί-
÷ η τ(ῶν) ἐν τῇ πάλιν ζωῇ διαμενόν-
÷ των· ἀφθάρτῳ γὰρ ζωῇ τίς
÷ ἡ τῶν πρὸς φθορὰν ὑπηρετούν-
÷ των χρεία· ἀλλὰ μέντοι οὐδὲ
περὶ αὐτὸν τὸν ἀνιστάμεν(ον)
÷ ἐνθεωρηθείη τὸ ἄδικον·
÷ ὁλοκληρίαν ἀπολαμβάνον-
÷ τα· ἣν διὰ λόγ(ου) τῇ ἰδ(ίᾳ) τ' ἐ-
÷ ξ ἀρχῆς παραγαγόντος ἐ-
÷ κληρώσατο· οὔτε τῷ σώμα-
÷ τι ἄδικ(ον)· εἰ καὶ δόξαν φέρ(ει)
÷ τῷ κρείττονι συναπτομέ-
÷ νῳ· οὔτε τῇ ψυχῇ τὸ κατ' ἀρχ(ὰς)
÷ οἰκεῖον ὁλοκληρίαν καὶ ἄφθαρτ(ον)
÷ ἀναδεχομένῃ· οὔτε τῷ θ(ε)ῷ
÷ ἀνάξιον· ὅτι μηδ' ὅτε φθαρ-
÷ τὸν παρῆγεν ἀνάξιον· νῦν
÷ δὲ καὶ μᾶλλον ἐνδοξότερ(ον)
÷ ὅτε ἄφθαρτ' ἀπο-
÷ τελέσει:

νομιζομένων, καὶ μηκέτι δεομένων τῆς τούτων χρείας· ἐλευθε-
ρωθέντα δὲ πάσης δουλείας οὐκ ἀδικηθήσεται· οὐδὲ γὰρ
εἰ φωνὴν κόσμος εἶχεν, καταιτιάσαιτο ἂν τὸν δημιουργὸν ὡς παρὰ
τὸ δίκαιον ἐλαττούμενα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι μὴ τῆς αὐτῆς
τούτοις τετυχηκέναι ἀναστάσεως· ὧν γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση,
τούτοις οὐδὲ τὸ τέλος ἴσον, ὃ δὴ καὶ ὅσοις ἔστι μηδὲ χάρις· δὲ
τούτων παρ' οἷς οὐδεμία τοῦ δικαίου κρίσις, οὐδὲ μέμ-
ψις ἀδικίας· οὐ μὴν οὐδὲ κατηγορῆσαι δυνατὸν ὡς περὶ
Λοιπὸν θεωρῆσαι [illegible] ἀδικίαν τὸν ἀνιστάμενον ἄνθρωπον·
ἔστι μὲν γὰρ οὗτος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος· οὔτε δὲ ἡ ψυ-
χή, οὔτε τὸ σῶμα δέξεται τὴν ἀδικίαν· οὔτε γὰρ τὴν
ὅτι ψυχὴν ἀδικεῖσθαι φήσει τις σωφρονῶν· λήσεται γε ταύ-
τῃ συνεκβάλλων καὶ τὴν παροῦσαν ζωήν· εἰ γὰρ νῦν
ἐν φθαρτῷ καὶ παθητῷ κατοικοῦσα σώματι μὴ ἠδί-
κηται, πολὺ μᾶλλον ἀφθάρτῳ καὶ ἀπαθεῖ συζῶ-
⸓ σα οὐκ ἀδικηθήσεται· ἀλλ' οὐδὲ τὸ σῶμα ἀδικεῖται· εἰ
γὰρ νῦν φθαρτὸν ἀφθάρτοις συνόν· οὐδ' ἄφθαρτον ἀδικη-
⸓ θήσεται· οὐ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνο φαίη τις ἄν, ὡς ἀνάξιον ἔργον
θεοῦ, τὸ διαλυθὲν ἀναστῆσαι σῶμα καὶ συναγαγεῖν· εἰ γὰρ
τὸ χεῖρον οὐκ ἀνάξιον, τουτέστι τὸ φθαρτὸν ποιῆσαι σῶ-
μα καὶ παθητόν, πολὺ μᾶλλον τὸ κρεῖττον οὐκ ἀνάξιον,
ὅπερ ἐστὶν ἄφθαρτον καὶ ἀπαθές· ἡ δὲ διὰ τῶν κατὰ
Φύσιν πρώτων, καὶ τῶν τούτοις ἑπομένων, δέδεικται καὶ
τῶν ἐξεταζομένων ἕκαστον· δῆλον ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ
βουλητὸν καὶ ἄξιον τοῦ δημιουργήσαντος ἔργον ἡ τῶν
διαλυθέντων σωμάτων ἀνάστασις· δι' αὐτῶν τούτων, ἐδείχθη

[illegible]
ΕΙ ΓΑΡ ΝΥΝ ἡ φθαρ-
ΤΟΙΣ ΣΥΝΟΝ ΟΥΚ Α-
ΔΙΚΕΙΤΑΙ, ΔΗΛ
ΟΤΙ ΟΥΔ' ἄφθαρ-
ΤΟΙΣ ΣΥΝΟΝ ΟΥΚ Α-
ΔΙΚΗΘΗΣΕ-
ΤΑΙ

ψεῦδος, τὸ τούτοις ἀντικείμενον· καὶ τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνοίκειον παράλογον· τί γὰρ δεῖ λέγειν περὶ τῆς ἑκάστου τῶν πρὸς ἕκαστον ἀντιστροφῆς· καὶ τῆς πρὸς ἄλληλα συναφείας· ἥν γε δὴ καὶ συνα[illegible] τῇ ἀτιμίᾳ κεχωρισμένων· οὐχὶ δὲ καὶ τὸ δυνατὸν λέγειν κωλυτόν, καὶ τὸ τοῖς θεοῖς κωλυτὸν πάντως ἀδύνατον· καὶ κατὰ ταύτην [illegible] θεωρίας· ὅτι μὲν ἕτερος ὁ περὶ τῆς ἀληθείας λόγος· ἕτερος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, εἴρηται διὰ τῶν προλαβόντων μετρίως· ὅπως δὲ ἐν ἐκείνοις ἔχει ἑκάτερος· καὶ πῶς τε· καὶ πρὸς τί μάλιστα ἔχει τὸ χρήσιμον· καὶ ὡς δὲ ἴσως οὐδὲν τῆς ἐκείνης ἀσφαλείας ἔλειπεν· καὶ τίνων ἠρτημένων προσῆκε τῶν μὲν ἀσυναφείας· ἁπάντων τούτων, καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων, πάλιν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· προσήκει μὲν δὴ τοῖς μὲν τὸ πρωτοστατεῖν κατὰ φύσιν· τοῖς δὲ τὸ δορυφορεῖν· τοῖς πρότερα δὴ ποιεῖσθαι καὶ προαγορεύειν, πάντων ὁμοῦ τῶν συμβαινόντων καὶ προσαγόντων· ὁ μὲν γὰρ περὶ τῆς ἀληθείας λόγος ἅμα καὶ ὅσον ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς προστάξας ἀρχάς, καὶ σωτηρίας πρὸ τοῦ παντός· καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ τάξει καὶ τῇ χρείᾳ· τῇ φύσει μὲν ὡς τὴν κατὰ τῶν πραγμάτων γνῶσιν παρεχόμενος· τῇ τάξει δὲ ὡς ἄρχων τούτοις, καὶ ἅμα τούτοις ὑπάρχων, ὧν γίνεσθαι μέλλει· τῇ χρείᾳ δὲ ὡς τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς σωτηρίας τοῖς γινομένοις γινόμενος πρόξενος. ὁ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας φύσει τε καὶ δυνάμει καταδεέστερος· ἔλαττον γάρ, τὸ τὸ ψεῦδος ἐλέγχειν τοῦ τὴν ἀλήθειαν κρατύνειν· καὶ τάξει δεύτερος· κατὰ γὰρ τῶν ψευδοδοξούντων δεῖ τὴν [illegible] ψευδοδο-

ἀντίκειται γὰρ τῷ δυνατῷ τὸ ἀδύνατον· τῷ βουλητῷ τὸ ἀβούλητον· τῷ ἀξίῳ τὸ ἀνάξιον· συνάφειαν δὲ λέγει τὴν ἀκολουθίαν τὴν πρὸς τὸ βουλητόν· ἅπερ οὐ διαφορὰ φησὶν εἶναι παρὰ θεοῖς· ὥσπερ ἐφ' ἡμῖν· ἀλλ' οὐδ' ἀνάξια.

ιβ

ἀνακεφαλαίωσις αὕτη δευτέρα περὶ τῆς τάξεως τοῦ τε περὶ καὶ ὑπέρ· ὅτι τὸ πρωτοστατεῖν μὲν τῷ περὶ φύσει καὶ τάξει καὶ χρείᾳ προσνέμει· τὸ δὲ δορυφορεῖν καὶ οἷον παραπέμπειν τῷ ὑπέρ· ἅτε φύσει καὶ δυνάμει καταδεεστέρῳ· ἔλαττον γὰρ τὸ τὸ ψεῦδος ἀπελέγχειν τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἐπιρρωννύειν· οὐ μόνον δὲ τούτῳ ἀλλὰ καὶ τῇ τάξει δεύτερος οὗτος, ὡς τὸ ψεῦδος ἀπελέγχων· ὅπερ ψεῦδος ἐξ ἐπισπορᾶς παρεισεφθάρη· ἀλλ' ὅλως καὶ τοῦ τῶν οὕτως ἐχόντων ἐς τὸ τέλος οὖν ὑπὲρ καταλαμβάνεται· χρείᾳ δὲ δεύτερος· ὡς ἀναιρῶν τὴν ἀπεσπαρμένην καὶ ψευδοδοξίαν· πρὸς ἓν μὲν οὖν τέλος ἀμφότεροι τὴν εὐσέβειαν ἀναφέρονται· οὐ μὴν τοῖς ἴσοις εἰσὶν ἀλλ' ὁ μὲν ἐστὶ ὁ περὶ ἀναγκαιότερος τοῖς πιστεύουσιν· ὁ δὲ ὑπὲρ πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὰ πρόσωπα.

÷ ζια δὲ ἐξ ἐπισπορᾶς τὴν φύσιν καὶ παραφθορᾶς ἀμαθῆ
καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων· προσήκει πολλάκις καὶ ἐκ
ριζῶσαι ποτὲ χρεία δένδρους ὅσα ἂν ἀγρόν, καὶ προσδιακαθαίρειν
τὴν ἐνοχλοῦσαν τισὶν ἀγνωσίαν· καὶ τοῖς ἄρτι προσιοῦσι
÷ τὴν ἀμφιβολίαν, ἢ ψευδοδοξίαν· καὶ πρὸ ἄλλων μὲν ἑκατέ
ρους ἀναφέρεσθαι τέλος· ἓν γὰρ τὴν ἑαυτῶν ἀρχῆς τὴν ἀνα
φοράν, ὅ τε τὸ ψεῦδος ἐλέγχων, καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν κρα
τύνων· οὐ μὴν καὶ κατὰ ταὐτὸν εὔχρηστοιν· ἀλλ' ὁ μὲν ἀναγκαῖος
Ὠφέλιμος πᾶσι τοῖς πιστεύουσι καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας
καὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας φροντίζουσιν· ὁ δὲ ἐνίοτε
καὶ τισίν, καὶ πρός τινας γίνεσθαι χρειωδέστερος· καὶ ταῦ
τα μὲν ἡμῖν κεφαλαιωδῶς προειρήσθω, πρὸς ὑπόμνησιν
ιγ ÷ τῶν ἤδη λεχθέντων· ἰτέον δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον, καὶ
δεικτέον ἀληθῆ τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως λόγον ἀπὸ
τε τῆς αἰτίας αὐτῆς, καθ' ἣν καὶ δι' ἣν ὁ πρῶτος
γέγονεν ἄνθρωπος, οἵ τε μετ' ἐκεῖνον, εἰ καὶ μὴ κατὰ τὸν ὅμοιον
÷ γεγόνασι τρόπον· ἀπὸ τῆς κοινῆς πάντων ἀνθρώπων ὡς
÷ ἀνθρώπων φύσεως· ἔτι δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ποιήσαντος ἐπὶ τούτοις
κρίσεως, καθ' ὅσον ἕκαστος ἔζησε χρόνον, καὶ καθ' οἷος
ἐπολιτεύσατο νόμους· ἣν οὐκ ἄν τις ἀμφισβητήσει τῆς δυ
νάμει καὶ ἀρ· ἔστι δὲ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς αἰτίας λόγος, ἐὰν ἐπι
Σκοπῶμεν· πότερον ἁπλῶς καὶ μάτην γέγονεν ἄνθρωπος ἢ ἕ
÷ νεκά τινος· ἢ δὲ ἕνεκά τινος, πότερον ἔστι τὸ γινό
μενον αὐτὸ ζῆν καὶ διαμένειν, καθ' ἣν ἐγένετο φύσιν, ἢ
÷ διὰ χρείαν τινός· ἢ δὲ κατὰ χρείαν, ἤτοι τὴν αὐτοῦ τοῦ
ποιήσαντος, ἢ ἄλλου τινός, τῶν αὐτῷ προσηκόντων, καὶ

ιγ
ΟΤΙ ἈΛΗΘΗΣ Ὁ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἈΝΑ
÷ ΣΤΑΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ
÷ ἈΠΟ ΤΟΥΤΩΝ· ἈΠΟ ΤΗΣ ΑἸΤΙ
÷ ΑΣ ΚΑΘ' ἫΝ ΚΑΙ ΔΙ' ἫΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ἌΝ
÷ ΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΟἹ ΜΕΤ' ἘΚΕΙΝΟΝ·
÷ ἈΠΟ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ ΚΡΙ
÷ ΣΕΩΣ, ΚΑΘ' Ὃ ἝΚΑΣΤΟΣ ἜΖΗ
÷ ΣΕ ΧΡΟΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘ' ΟὛΣ ἘΠΟΛΙ
÷ ΤΕΥΣΑΤΟ ΝΟΜΟΥΣ·

ἈΠΟ ΤΗΣ ΑἸΤΙΑΣ· ΕἸ ΜΗ ΜΑ
ΤΗΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ἈΛΛΑ ΤΙΝΟΣ Ἕ
ΝΕΚΕΝ· ΚΑΙ ΕἸ ἽΝΑ ἘΣΤΙ ΤΟ
ΖΗΝ ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΝΕΙΝ·
Ἢ ΔΙΑ ΧΡΕΙΑΝ ΤΙΝΟΣ· ΑΥ
ΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ, Ἢ
ἌΛΛΟΥ ΤΩΝ ΤΩ ΠΟΙΗΣΑΝ
ΤΙ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝ·

[illegible] φροντίδος ἐξισούμενον· ὃ δὴ καὶ κινεῖ τὸν [illegible]
τῶν· [illegible]· ὅ τι πᾶσαν ἀφορμὴν καὶ [illegible]
ιδ Πρὸ τοῦ ποιῆσαι ἐννοούμενος· οὐδὲν ὢν κατὰ τὸ πρόσθεν
ἐνεργῶν ποιεῖ μάταιον· ἀλλ' οὔτε τὴν ἰδίαν ἐνδεὴς χρεί-
ας ὤν· ἢ διὰ χρείαν ἀμέριμνος ὢν τοῦ φροντίζειν· ἢ διὰ αὐ-
τὸ τὸ γενόμενον ὃ κέκτηται μὴ φύσει κέκτηται, καὶ τὴν ὀργὴν πρὸ ☉
τὴν αὐτοῦ γένεσιν ἐννοούμενος· οἷον λέγεται γὰρ δὴ κο-
μισθῆναι ☉, εἶναι σαφὲς γὰρ ἦν κινεῖν τὸ προλεγόμενον· ἂν ☉
ποιῇ μὲν οἱ καρποὶ διὰ τὴν ἰδίαν χρείαν· ποιῇ δὲ κινοῦσι
καὶ καρποῦσι, ἢ τοῖς ἄλλοις ζώοις· ὧν ἐστιν ἐνδεής,
τὴν ἑκάστοις τούτων ἁρμόζουσαν ἀπόλαυσιν· οὐ κατὰ δὲ ἃς
ἐνδεὴς χρείας ὤν, κατὰ τὸ φαινόμενον· ἀλλὰ κατὰ
μὲν τὸ τέλος δι' αὐτοῦ· καὶ τὰ δ' ὧν πρὸς σχέσιν· διὰ τὴν
τούτων ἂν μὴ τοῦ φροντίζειν ἐστὶ μετέχειν· ποιῇ τὰ δέ·
καὶ παῖδας· οὔτε διὰ χρείαν ἰδίαν, οὔτε δι' εὐφροσύνην
τὴν αὐτοῖς προσήκουσαν· ἀλλ' ἔστι τὸ εἶναί τε καὶ δια-
μένειν, καθόσον οἴονται τὸ [illegible] τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένους,
τῇ τῶν παίδων καὶ τῶν ἐγγόνων διαδοχῇ τὴν ἑαυ-
τοῦ τελευτὴν παραμυθούμενος· καὶ ταύτῃ τὸ θνη-
τὸν ἀπαθανατίζειν οἰόμενος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ
τούτων. Ὁ μέντοι θεός, οὔτε γὰρ μάταιον ἐποίησε τὸν
ἄνθρωπον· ἀεὶ γὰρ σοφός· οὐδὲν δὲ σοφίας ἔργον μάταιον·
οὔτε διὰ χρείαν ἰδίαν· πάντως γὰρ ἐστιν ἀπροσδεής·
τοῖς δὲ μηδενὸς δεομένοις τὸ παράπαν οὐδὲν τῶν
ὑπ' αὐτοῦ γινομένων, ὁ τελείως ὢν ἂν [illegible] χρείαν ἰδί-
αν· ἀλλ' οὐδὲ διά τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ γινομένων ἐνεργῶν

ιδ
ἀπόδοσις πρὸς ἕκαστον·
÷ ὅτι οὐ μάτην εὐφρονῶν
÷ πεὶ καὶ σοφὸς ποιεῖ τι· καὶ τ
÷ τοὺς παραδείγματα· καὶ ἀ
÷ πὸ τῶν περὶ ἡμᾶς παρα
÷ δειγμάτων ἐπάνοδος
÷ πρὸς ὅπερ ὂν ὑπὲρ πᾶ
÷ σαν σοφίαν· καὶ μηδέ τινος
÷ προσδεῆ· ἵνα διὰ τὸν
÷ ποθούμενον ἄνθρωπον
÷ ποιῆσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ
διά τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ γε
÷ νομένων χρείαν· οὔτ'
÷ μειζόνων· οὔτε τῶν κατα
÷ δεεστέρων· διὰ γὰρ τὴν
÷ ἰδίαν χρείαν καὶ διὰ χρεί
÷ ἕκαστον δι' ἀγαθότητα
÷ τοῦ ὑπάρχοντος ὑφίστα
÷ ται ἕκαστον τῶν λογοποιι
÷ ουμένων· οὐχὶ δι'
÷ ἄλλου χρείαν·

ἀπὸ τῆς τοῦ ποιήσαντος
κρίσεως καθ' οὓς ἔζησεν ἕκαστος
χρόνους· καὶ καθ' οὓς ἐτε
λεύτησαν ὁμοίως·

ἐστὶ καλῶς ἄπορον· οὐδὲν γὰρ τῶν λόγῳ καὶ κρίσει χρωμένων, οὔτε
τῶν μὴ ἐχόντων· οὔτε τῶν καταδεεστέρων, γέγονεν ἢ γίνεται πρὸς
ἑτέρου χρείαν· ἀλλὰ δηλονότι ἐπὶ τὴν δι᾽ αὐτῶν τῶν γενομένων ζωὴν
τε καὶ διαμονήν· οὐ δὴ γὰρ ὁ λόγος ὁρίζεται χρείαν τῶν
δ᾽ ἄλλων γεγόνασιν ἔτι παρὰ τῶν μὲν ἀθανάτων, ἀρχὴν δὲ ἀρχόντων,
καὶ μηδὲν μηδὲ λαμβανόντων παρ᾽ αὐτῶν ἐπιτεθεῖσι πρὸς τὸ ζῆν
÷ δεομένων· τῶν δὲ ἀλόγων, ἀρχομένων κατὰ φύσιν καὶ τῶν
πρὸς τὸ φυλακὴν ἑκάστου χρείας ἄλλοις ἀποπληρούντων ἀλλ᾽
τῷ τούτοις χρῆσθαι πεφυκότων· δεῖ μὲν γὰρ οὔτε κτῶ οὔτε
δεῖ, τὸ ἄρχον καὶ ἡγεμονικόν, τὸ ἀεὶ χρήσιμον ἑαυ-
τοῖς εἶναι τὸ λογικὸν ὑποτακτικόν, ἀλόγοις οὖσι· πρὸς τὸ ἀρχὴν
÷ ἂν εἶναι τὸ ἐκ φύσεως συγκείμενον, ζῆν καὶ μάλιστα γε-
γενημένος· οὐδὲν γὰρ τῶν ὑπὸ θεοῦ γενομένων μάταιον κατὰ
γε τὴν τοῦ ποιητοῦ σοφίαν· μὴ τὰ χρείας ἑνεκεν αὐτοῦ
τοῦ ποιητοῦ σοφίας· ἀλλ᾽ ἀρκοῦν τὸ ὑπὸ θεοῦ γενομένων
÷ ποιημάτων. δῆλον ὅτι καὶ ταῦτα πρὸς τὸν καὶ
μόνον λόγον δι᾽ ἑαυτὸν· καὶ τὴν ἑαυτοῦ τελειότητα
μένουσα τεθεωρουμένην κατὰ τὴν ἀγαθότητα καὶ σοφίαν ἐστὶ
καλῶς ὁ θεὸς ἄπορον· κατὰ δὲ τῶν προσηκόντων τοῖς γενομένοις
λόγον, δι᾽ αὐτὴν αὐτῶν τῶν γενομένων ζωὴν· εἰ δὲ ἔστι μὴ
κρατεῖν ἀποφαίνειν ἐστὶ τὰ ὑποτεταγμένα ἡμῖν ἔχειν·
Π τοῖς γὰρ εἶναι καὶ ζῶσι καὶ κινουμένοις· εἰ καὶ κρεί-
ττον ἐστὶ τῶν, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλόγοις· τὴν τοιαύτην ζωὴν
ἀποθνῄσκειν ἐστὶ· τοῖς δὲ αὐτὸν ἐν ἑαυτοῖς ἀθανάτως
ῥοῦσι, τὴν ποιητικὴν μόνην ζωὴν ἔστι φθειρομένοις· καὶ το-
γε κακὸν κεχωρισμένοις μὲν γενομένοις κακοῖς, τὴν ψυχὴν διαμο-

÷

÷

÷

τὸ ἐξ ἧς οὕτω
πεφυκότων
τούτῳ ἐξ ...ηι
εἶναι ...
ἀλλὰ τοῖς
χρήσιμα δὲ
δομένων
χρείαν
ἀποπλη-
ρούν-
των

ἀνάλογον-
ἡγεμονικόν·

οὐ γὰρ δι᾽ ἑαυτὰ ταῦτα
παρῆκται· ἀλλὰ τῆς
ἑτέρων χρείας· διὸ τῆς
αὐτῶν χρείας χρεία
μένει κατὰ τὸν μέλλοντα
αἰῶνα· οὐδὲ τῆς ἐκεῖ
ζωῆς καταξιοῦται·

μικὴν ἀποβλέψει πρὸς ἄλλον ὁ ποιήσας· ἢ μᾶλλον ὡς κορυφὸς τὸν ἑαυτοῦ ποιητὴν καὶ τὴν τούτου δύναμιν ἀμέμπτως καὶ σοφίαν ὑμνοῦντες σεβόμενοι καὶ δοξάζοντες· τούτοις σὺν δὲ καὶ ὁρίζουσιν αὐτὸ πρὸς οἷς τὴν προσηκοῦσαν σὺν ἑκάστῳ τὴν ἀρχὴν καὶ περὶ τὴν φθαρτοῖς καὶ γενητοῖς ὄντως σώμασιν. ὅσα μὲν γὰρ ἄλλου τοῦ χάριν γέγονεν, παυσαμένου ἐκείνου, οὗ ἕνεκεν γέγονεν, παύσεται ἑκάστης καὶ αὐτὰ φθειρόμενα τοῦ εἶναι καὶ οὐκ ἂν δὴ ἀμείνονι μετὰ τὴν, ὅσα μὲν οὐδεμίαν ἔχουσι ὑπὸ θεοῦ ÷ γενομένοις, τοῦ κατ' ἀξίαν χορηγοῦντος· τὰ γενόμενα δι' αὐτὸ τὸ εἶναι καὶ ζῆν, καὶ αὐτὰ τὰ φυσικῶς γενόμενα, ὅσα αὐτοῖς τὴν αἰτίαν τῇ φύσει συμπεπληρωμένην ἔχει· καὶ κατ' αὐτὸ μόνον τὸ εἶναι θεωρούμενα, οὐδεμίαν οὐδαμῶς τε δέξαιτ' ἂν ÷ τὴν τοῦ εἶναι παραίτησιν ἀφανίζουσαν αἰτίαν· ταῦτα δὲ ἐν τῷ εἶναι πάντοτε θεωρούμενα, δεῖ σώζεσθαι πάντως, καὶ τὸ γενόμενον σώζειν ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ παραμένειν φυσικῶν. ἐκ κατ' ἔργον τούτων εἴξων γέγονεν, πάντων ἑαυτοῦ ÷ σωφρονοῦντος καὶ τελειουμένου τέχνῃ, οὐσίας τε καὶ διαμενούσης ὁμαλῶς ἐν ᾗ γέγονε φύσει, καὶ διατηρούσης αὐτὸ φυσικῶν· φυσικῶν δὲ αἴσθησις τοῦ σώματος ἐστὶ τῇ ὁρμῇ τῆς καὶ τὸ προσεῖναι τῆς τροφῆς, τοῖς προσήκουσι κρίνειν ἡδονὴν, καὶ μετὰ ἡδονῆς κρίνει τοῖς καιροῖς, καὶ μέτροις. τοῦ δὲ σώματος κινουμένου κατὰ φύσιν πρὸς αὐτὸ φυσικῶν, καὶ τὰς ἀποκρίσεις τὰς αὐτοῖς δεχομένου μηχανικῶς μεθ' ἡδονῆς ἀεὶ μὲν, τὸν κατὰ τὰς κινήσεις καὶ κατὰ τὰς ἡδονὰς καὶ μετὰ θεοῦ τὴν ἀπάτασιν· ἡδονὴ γὰρ τελεσμένως καὶ πάντως [illegible] καὶ ἀπάτασις· καὶ ὁ λεγόμενος τοῦ χρο

ὡς ἄνθρωπος ἢ αἱ νοεραὶ
πᾶσαι οὐσίαι· διὰ γὰρ τὸ εἶ-
ναι καθ' ἑαυτὰς γεγόνα-
σιν οὐκ ἄλλου χάριν ὡς
τὰ ζῶντα πάντα ζῆν κτλ:

ὅτι παῦλος ὁ θεῖ
φησίν· πάντες
μὲν οὐ κοιμηθη
σόμεθα, πάντ
δὲ ἀλλαγησό
μεθα

μὸν ὁρίσαντος [illegible] πρὸ τοῦ [illegible] ἐστὶ δὲ τούτοις

Τὸ θαρραλέον τοῦτο, οὐ μόνον [illegible] γινομένοις, καὶ τὴν ἑαυτοῦ [illegible] φύσιν, τήν τε μέσην [illegible] καὶ [illegible] τοῖς παροῦσι καιροῖς προσήκουσαν καὶ τὴν [illegible] διαφορὰν [illegible] τοῦ δημιουργήματος [illegible] ἀθανάτου, καὶ [illegible] καὶ νόμον [illegible] τηρεῖν καὶ φυλάττειν τῶν παρ' αὐτοῦ διδομένων [illegible] τοιοῦτον [illegible] καὶ πᾶσι τοῖς [illegible] τὸ γενόμενον· [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]

Δημιουργὸς [illegible] ἔμφρονος [illegible] καὶ γενόμενον θεωρὸν τῆς τε μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ, καὶ τῆς [illegible] σοφίας· τῆς τούτων θεωρίας [illegible] καὶ καθ' ἣν [illegible] φύσιν [illegible] διαφορὰν· ἡ δὲ διαφορὰ [illegible] χωρὶς [illegible] τὸν κόσμον [illegible]

ὅτι ἔμφρον ποιεῖ
ζῶον θεωρητικὸν
ἀνυπερβλήτου σο
φίας αὐτοῦ

ἡ τοιαύτη
κρίσις

ἀρκεῖ τὸν τρόπον τοῦτον κατὰ φύσιν καὶ κατ᾽ εἱρμὸν ἑπόμενον διασκέ-
÷ ψασθαι λόγον· ἔνθα δὲ κατὰ τὴν ἐξέτασιν· τὴν μὲν αἰτίαν
τῆς γενέσεως, καὶ τῶν γενηθέντων ἀνθρώπων φύσεως· τὴν δὲ
φύσιν τῶν γενομένων καὶ τοῦ ποιήσαντος ἐπὶ τούτοις δικαί-
ας κρίσεως· τούτοις γε πᾶσι· τὸ τοῦ κοινοῦ τέλους· ἐξητασμέ-
νων δὲ ἡμῖν τῶν προτεθειμένων, ἔστι σκεπτέον ἑξῆς, τὴν κατ᾽
ἀνθρώπων φύσιν καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἀποδειγμάτων, καὶ τὸν ὅ ποσόν
ἐξ ἑκάστου προσαγομένων ἀπόδειξις, τὴν ἀρχὴν καὶ τοῖς
λεγομένοις ἐπιφέρουσαν πίστιν· ὅθεν ἑξῆς θετέον ἐξ ἧς τὴν
ἀρχὴν οὐ δεῖ τὸν τοὺς δοκοῦντας καὶ δεδογμένων ἀ-
κριβεῖς κοινῆς καὶ φυσικῆς ἐννοίας, καὶ τῆς προτα-
÷ πρὸ τάξεως αὐτῶν ἀκολουθίας· καὶ γὰρ περὶ τῶν πρώ-
των ἐπιδειγμάτων καὶ δὴ μάλιστα τῶν κοινῶν, τῆς τῆς
φυσικῆς ἀναφερούσης ἐννοίας· καὶ περὶ τῶν κατ᾽ αὐ-
τὴν ἑπομένων τοῖς πρώτοις, καὶ τῆς φυσικῆς ἀκο-
λουθίας· καὶ δὴ τῆς ἐπὶ τούτοις τάξεως δεῖ κρινομένων·
ἢ τοῖς πρώτοις, ἢ τοῖς προτέροις ἑπομένοις ἀκολουθία
τὰ ἑξῆς· ἔστι τὸ μὴ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς κατ᾽ αὐτὴν
ἀσφαλείας ἀμελεῖν, τῇ φύσει τεταγμένα καὶ διορί-
σασθαι τάξιν· καὶ τὸν φυσικὸν εἱρμὸν διασῶσαι· ὅθεν οἶμαι
χρῆναι, καὶ τὸν περὶ τῶν προκειμένων σπουδάζοντας
[illegible] ἐφεξῆς μὲν τεθεωρηκότας ἢ τὸ γενέσθαι τοὺς ἀνθρώ-
÷ πους [illegible] ματων ἀνάστασιν· ἢ τὸ μέλλειν· πρὸ τοῦ μὲν ἐστὶ
σκοπεῖν καλῶς· τῶν προτιμῶν τοῦ δεδειχέναι
τούτων· καὶ δύναμιν καὶ τοσαῦτα ἑκάστῳ ἐκλέγειν
χώραν· καὶ τιθέναι τούτων πρῶτον· τί δὲ δεύτερον καὶ

τῆς ἐν π
δημι
ουργί
κατὰ τὴν
εἰκόνα τ(οῦ)
ἀνθρώπ(ου)
πλάσεως
καὶ τὴν πρα-
ξιαν
τὸν κι-
νεῖ-
σθαι

ιε
Ἐπανάληψις πλατικω-
÷ τέρα τῶν προεξητασμέ-
÷ νων περὶ ἀναστάσεως
÷ λόγων· ἀπὸ τῶν αὐτῶν
÷ ἀφορμῶν τῆς κατ᾽ ἀρχὰς
÷ φανείσης ἀνθρώπων
÷ εἰς τόνδε τὸν κόσμον
÷ προόδου· καὶ τῶν μεγίστων
÷ ἀρχὴν ἐπιγενομένων·
÷ ἐν γὰρ τῷ εἰς ἐξέτασιν
÷ προτείνειν τὰ ἀπὸ τῆς
÷ κοινῆς καὶ φυσικῆς ἐν-
÷ νοίας· ἡ μὲν περὶ τὰ πρῶ-
÷ τα τῶν δευτέρων ἀκο-
÷ λουθίας· πρώτη δὲ ἐκ
÷ μεθέξεως· ἣ τῇ ἐπακολου-
÷ θεῖ ἡ τῶν γενομένων ἀν-
÷ θρώπων φύσις· ἔμφρων
÷ τε δημιουργηθεῖσα καὶ πρὸς
÷ ἀπεικόνισμα τοῦ πε-
÷ ποιηκότος τῶν ὑλικῶν
÷ τούτων αἰῶνι παρασχε-
÷ θεῖσα· ἐφ᾽ ᾧ λοιπῷ καὶ ἡ
÷ δικαία κρίσις συνεπιφέ-
÷ ρεται κατὰ τὰ ἀποκείμενα
÷ τὸν δὲ τὸν ἀνθρώπινον βίον
÷ τέλος· Ἐν τοίνυν τῷ
÷ προτείνειν ταῦτα πρὸς
÷ ἐπίσκεψιν καὶ ἐξέτασιν
÷ πάνταλλο ἐστίν· ἢ τῶν προ-
÷ τεθεωρημένων εἰσαγω-
÷ γικώτερον· ἀκριβεστέρα
÷ καὶ θεωρικωτέρα ἐξέτασις·

πρώτη δύναμις τῶν συντελούντων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀναστάσεως. ἡ αἰτία τῆς γενέσεως τῶν ἀνθρώπων. τουτέστιν ἡ τοῦ δημιουργήσαντος γνώμη ἤτοι ἡ κρίσις καθ' ἣν ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον. ᾗτινι συναναφαίνεται καὶ ἡ τῶν γενομένων φύσις οὐχ ὡς ἐφυστερίζουσα τῇ τάξει· οὐ γάρ ἐστι μεταξὺ τούτων διαφορά. διὰ δὲ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι κατὰ ταυτὸν ἅμα ἀμφοῖν ὑπάρξαι κρίσιν· ἀλληλουχίαι γὰρ συγκροτούμεναι χωρὶς μὲν ὑπάρξαι ἑτέραν τῆς ἑτέρας ἀνέφικτον· ἑνὶ δὲ λόγῳ ὑπαγαγεῖν ἄπορον. τὸ ἀλλήλαιτιον εἰς ἐλαχίστην. ἀλλ' οὖν διαφορὰν παραβύοντος.

Δευτέρα δύναμις τῶν συντελούντων πρὸς τὴν τῆς ἀναστάσεως ἀπόδειξιν. ἡ ἐποφειλημένη ὅλη τῇ κοινῇ ζωῇ ἅπασι προσκόπτουσα τῆς διὰ αὐτὴν ἀποκειμένης κατὰ δικαίαν κρίσιν πάσης ἡλικίας. ὁ τρίτης δυνάμεως ἐγνωρισμένον ἔδοξε μέν τισι τοῦ τοσύνη στάντων τὴν τῆς ἀναστάσεως λόγον. μακρὰν δὲ φερομένοις τοῦ εἰκότος. ὅτι μηδὲ πάντες ἂν οἱ τῆς ἀπὸ τῶν ἔργων ἀξιωθέντες ἀποδόσεως ὥσπερ οὖν ἔδει ἐπὶ τῶν νηπίων καὶ ἕνα τελευτῇ τῇ ἡλικίᾳ ἀποκρινόντων. ἀλλ' ὅτι ἡ ζωὴ ἀνέστη τῶν πανσόφων ἀνθρωπίνων ἢ μᾶλλον διαφορῶν κατὰ γνώμην ἐλπίδων, ἣν ἐπὶ τοῖς βεβιωμένοις ἀναβλύνουσιν δικαιοσύνην. ὧν καὶ ἀξίων κληροῦνται τὰ γὰρ τοῦ μισθοῦ κακίας ἐργασίμων ἐγχειρίζεσθαι ἔργα.

τρίτον τὸ δ' ἐπὶ τούτοις τέλος· ταῦτα δὲ διὰ τοὺς ἀνθρώπους χρὴ πρὸς τὴν γένεσιν τάξαι τὴν αἰτίαν, τὴν τῶν ἀνθρώπων γενέσεως· τουτέστιν τὴν τοῦ δημιουργήσαντος γνώμην, καθ' ἣν ἐποίησεν ἄνθρωπον· ταύτῃ δὲ προσφυῶς ἕπεσθαι τὴν τῶν γενομένων ἀνθρώπων φύσιν· οὐχ ὡς τῇ τάξει δευτεροῦσαν· διὰ δὲ τὸ μὴ δύνασθαι κατὰ ταὐτὸν ἀμφότερα γενέσθαι τὴν κρίσιν, κἂν ὅτι μάλιστα συνεισάγωσιν ἀλλήλας, καὶ πρὸς τὸ προκείμενον τὴν ἴσην ἔχωσι δύναμιν· διὰ δ' ἐξουσίας ὡς πρώτων, καὶ τὴν ἐκ δημιουργίας ἔχοντος ἀρχήν· ὅπερ γὰρ δὴ κρινομένης τῆς ἀναστάσεως, οὐδὲν ἧττον, καὶ διὰ τῶν τῆς προνοίας λόγων ἀπολαμβάνειν τὴν πίστιν ταύτης σύστασιν· λόγος δὲ διὰ τοῦ ἑκάστῳ τῶν ἀνθρώπων ὀφειλομένης κατὰ δικαίαν κρίσιν· τιμῆς ἢ δίκης· καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον τέλους· πολλοὶ γὰρ τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον διαλαμβάνοντες, τῷ τρίτῳ μόνῳ τὴν πᾶσαν ἐπήρεισαν αἰτίαν· νομίσαντες, τὴν αἰτίαν γενέσθαι διὰ τὴν κρίσιν· τοῦτο δὲ περιφανῶς δείκνυται ψεῦδος· ἐκ τοῦ πάντας μὲν ἀνίστασθαι τοὺς ἀποθνήσκοντας ἀνθρώπους, μὴ πάντας δὲ κρίνεσθαι τοὺς ἀναστάντας· εἰ γὰρ μόνον τὸ κατὰ τὴν κρίσιν δίκαιον, τῆς ἀναστάσεως ἦν αἴτιον, ἐχρῆν δήπου τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας ἢ κατορθώσαντας, μὴ ἀνίστασθαι· τουτέστι, τοὺς κομιδῇ νέους παῖδας· ἐξ ὧν ἀδικήσαντας ἀνίστασθαι· τοὺς ἄλλους καὶ δὴ καὶ τοὺς κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν τελευτήσαντας· ὅσ ὧν ἐξ αὐτοὶ δὲ καὶ οὗτοι ὥσ· οὐ διὰ τὴν κρίσιν ἡ ἀνάστασις γίνεται

κατὰ τὸν τοῦ λόγου, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ δημιουργήσαντος γνώμην,
καὶ τὴν τῶν δημιουργηθέντων φύσιν· ἀρκούσης δὲ
καὶ μόνης τῆς ἐπὶ τῇ γενέσει τῶν ἀνθρώπων θεωρουμένης
αἰτίας δεῖξαι τὴν ἀνάστασιν, κατὰ φυσικὴν ἀκολουθίαν
ἑπομένην τοῖς διαλυθεῖσι σώμασιν, δίκαιον ἴσως πρὸς
μηδὲν ἀπολειπεῖν τῶν προτεθέντων· ἀκολούθως δὲ
τοῖς ῥηθεῖσι καὶ τὰς ἐξ ἑκατέρων ἑπομένων ἀφορμὰς
ιε ὑποδεῖξαι τοῖς ἐξ αὐτῶν συνιδεῖν μὴ δυναμένοις·
καὶ πρό γε τῶν ἄλλων, τὴν τῶν γενομένων ἀνθρώπων φύσιν
ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἄγουσαν ἔννοιαν, καὶ τὴν ἴσην παρέχουσαν
περὶ τῆς ἀναστάσεως πίστιν. ἡ γὰρ πᾶσα κοινῶς
ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις, ἐκ ψυχῆς ἀθανάτου, καὶ τοῦ κατὰ
τὴν γένεσιν αὐτῇ συναρμοσθέντος σώματος ἔχει τὴν
σύστασιν· καὶ μήτε τῇ φύσει τῆς ψυχῆς καθ' ἑαυτήν·
μήτε τῇ φύσει τοῦ σώματος, χωρὶς ἀποκεκλήρωκεν ὁ θεὸς
τὴν τοιάνδε γένεσιν ἢ τὴν ζωήν, καὶ τὸν σύμπαντα
βίον· ἀλλὰ τοῖς ἐκ τούτων γενομένοις ἀνθρώποις, ἵν' ἐξ ὧν
γένωνται καὶ ζῶσι, διὰ τούτων συνδιαγαγόντες καὶ κοινὸν καταλήξωσι
τέλος. δεῖ πάντως, ἑνὸς ὄντος ἐξ ἀμφοτέρων
ζώου, τοῦ καὶ πάσχοντος ὅσα πάσχει ψυχὴ καὶ ὅσα τὸ
σώματος ἐνεργοῦντός τε καὶ πράττοντος, ὅσα τῆς
αἰσθητικῆς ἢ τῆς λογικῆς δεῖται κρίσεως·
πρὸς ἕν τι τέλος ἀναφέρεσθαι πάντα τὸν ἐκ τούτων
εἱρμόν· ἵνα πάντα ἐξ ἁπάντων συντρέχῃ πρὸς μίαν
ἁρμονίαν καὶ τὴν αὐτὴν συμπάθειαν· ἀνθρώπου γένεσις·
ἀνθρώπου φύσις· ἀνθρώπου ζωή· ἀνθρώπου πράξεις καὶ πάθη καὶ

ιε

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τῶν
ἀνθρώπων ὑπάρξεως, ἐπὶ τὴν αὐτὴν
ἔννοιαν τῆς ἀναστάσεως
χειραγωγούμεθα. εἰ γὰρ ἐκ ψυχῆς
καὶ σώματος ὑπέστη
ἄνθρωπος· ψυχῆς
μὲν νοερᾶς· σώματος
δὲ ὑλικοῦ, καὶ οὔτε
μόνη ψυχὴ ἄνθρωπος,
οὔτε σῶμα ψυχῆς
ἔρημον· ἀλλὰ
τὸ ἐξ ἀμφοῖν σύγκριμα·
ἀναγκαίως τοῦτο
τῇ φθορᾷ ὑποκειμένου
διεφθορότος,
ἀναλαμβάνειν τοῦτο,
καὶ ἀνακαινίζεσθαι
καὶ μὴ ἐζημιῶσθαι δὲ
ἄλλο, ὁλόκληρος ἄνθρωπος
τὴν ἐξ οὗ προῆλθεν εἰς ἀτελεύτητον
λαμβάνοι διαμονήν.

Ἐπιπλατικώτερον καὶ χριστιανικώτερον περὶ τῶν αὐτῶν.

πῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ὑπάρξεως; οὕτως· εἰ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὑπὸ θεοῦ ὑ-
πέστη ἄνθρωπος· ψυχῆς μὲν νοερᾶς· σώματος δὲ ὑλικοῦ· καὶ τῆς μὲν τῆς κρείτ-
τονος μοίρας, οἱονεὶ ἡνιοχούσης· τοῦ δὲ τῆς χείρονος, καὶ ἀναισθήτου, καὶ τοῦ φορτίου·
τὸν δὲ σύστοιχον βίον· πρὸς τὸν ἡνιοχοῦντος· [illegible] κυβερνή-
σει μεταλαγχάνοι· ὡς ἐπειδὰν τοῦτο τῇ ἀψυχίᾳ προσταχθὲν αὐτῷ συντε-
[illegible] καταλυθείη· αὐτὸ μὴ δὴ ἑαυτῷ ἀλόγιστον ὁρμὴν ἀνασει-
ράζοιτο· καὶ ἀνακόπτοιτο προσδέξηται χείρονι· ἀλλ' ἵνα καὶ συνεργὸν ἔχῃ τὸ
τῆς κρείττονος [illegible] καταλλήλοις αὐτῷ [illegible] σωτηρίᾳ· ἀφοῦν γε
καὶ τὸ θεῖον ἀπεικόνισμα χρηματίζειν καταπλάττοι, πρὸ οὗπερ [illegible] καὶ ὁ ποι-
ήσας καὶ πλάσας ὑπέστησεν· ὑπέστη δὲ οὐ μόνῃ ψυχῇ· οὐδὲ σώματι· οὐδὲ τῷ

[illegible]

÷ χρὴ εὖ· θάτερον θάτερον
÷ ὁ ἄνθρωπος· τῇ δὲ συγ
÷ κρίσει ἁμαρτοίη καὶ τῇ συνθή
÷ καὶ εἰ μὴ τέλειον ἑαυτὸν ἀν
÷ θρώπῳ καὶ ὡς ἐξ ἀρχῆς ὑπέστη
÷ παρέχεται· καὶ ἐπειδὴ τὸ
÷ το· τὸ δὲ θνητὸν αὐτοῦ μέ
÷ ρος τῇ τοῦ θνητοῦ τούτου συγ
÷ κληρώσει [illegible] τηρίου καὶ
÷ αὐτὸ τῆς φθορᾶς ὑπηνέ
÷ χθη· ἀναγκαίως εἰ μέλ
÷ λοι θεῖον ἀγγεῖον κονίσμα
÷ διατηρεῖσθαι· ἑστῶσαν
÷ καὶ ἀναπόβλητον τὴν ὑπὸ
÷ πεποιηκότος ἀρχετύπου χά
÷ ριν ἐμφαίνειν· πεποί
÷ ηται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀεὶ ὄν
÷ τος καὶ ἐσομένου διαλη
÷ πτῶς· οὐ μὰν οὖν ὄν
÷ δὲ τοῦτον αὐτὸς τεθη
÷ θείη· ἀλλ' ὡς ἐξ ἀρχῆς
÷ ἰνδάλματος ὑπῆρχεν
÷ οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δὲ δια
÷ τηρηθῆναι· διατηρηθεί
÷ η δὲ ἂν τοῦ διεφθορό
÷ τος ἢ ἀνακαινιζομένου
÷ εἰς τὸ ὁλόκληρον ἀλλ'
÷ καὶ ἐξ ἧς καὶ εἰ κομίζεσθαι
÷ κατὰ ὁμοιότητα διαλλόν
÷ τὸ μὴ δι' ἑτέρου χρείαν
÷ ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι πεποι
ημένον.

÷ μος· καὶ τὸ τῆς φύσεως πρόσῃ κατὰ θεῖον· ὁ δὲ μὴ αὐτὸς [illegible]
τοῦ χοϊκοῦ [illegible] καὶ [illegible] καὶ τῶν [illegible] φύσεως
[illegible] καὶ τῶν δὲ αὐτοῦ σώματος [illegible]
τὸ [illegible] τούτοις τέλος· [illegible]
τοῦ αὐτοῦ ζῴου καὶ [illegible] σώματος [illegible]
÷ τέλος [illegible]· τὸ αὐτὸ δὲ ζῷον [illegible] καθαρῶς· [illegible]
[illegible] τὸ ζῷον· [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ χοϊκοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
÷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
÷ [illegible]
[illegible]
[illegible] σώματος [illegible]

μονὴν διὰ τὸ σῶμα τοῦτο δεῖται, πρὸς τὸ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] μάταιος
δὲ [illegible] φρόνιμος καὶ δὴ καὶ [illegible]
[illegible] καὶ πάσας ἀρετὰς [illegible] καὶ μόνον τὸν θεὸν
καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ
[illegible] μάταιον δέ. καὶ αὐτὴ [illegible]
ιζ καὶ φύσις. [illegible] καὶ [illegible] ἀπελήλαται
τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διδομένων δωρεῶν
τὸ μάταιον. δεῖ πάντως τῇ τῆς ψυχῆς ἀτελευτήτῳ
ζωῇ συνδιαιωνίζειν καὶ τὴν τοῦ σώματος διαμονὴν κατὰ τὴν οἰ-
÷ κείαν φύσιν. [illegible] θανάτῳ καὶ
[illegible] διαμονήν.
λεγομένας [illegible] τοῦ προσρήματος ὁ λόγος. οὐχ ὡς
τὴν διαμονὴν [illegible] διαμενόντων
÷ φύσις μία. [illegible] κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν ἑκάστου
τῶν διαμενόντων [illegible] διαμονήν. οὐ γὰρ τῶν κατὰ
φύσιν ἀφθάρτων καὶ ἀθανάτων [illegible]
διαμονήν. ταῖς μὲν δευτέραις οὐσίαις τῶν κρειττόνων [illegible]
[illegible] ἀφθαρσίας. οὐ γὰρ τῶν
νοερῶν [illegible]
÷ [illegible] τῶν μὲν ἐξ ἀρχῆς γενομένων ἀθανάτων
διαμενόντων, [illegible]
[illegible] τῶν δὲ [illegible]
[illegible] διαμονὴν κατὰ τὸ σῶμα
προσλαμβανόντων, ἐκ μεταβολῆς τὴν ἀφθαρσίαν. ὅπερ
[illegible] λόγος. πρὸς [illegible]

ιζ Ὅπει τὰ μάταια ἀπελήλαται
÷ τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων καὶ τῶν ὑπ' αὐ-
÷ τοῦ δωρουμένων. δεῖ πάν-
÷ τως τῇ τῆς ψυχῆς ἀτελευτή-
÷ τῳ ζωῇ. συνδιαιωνίζει
÷ καὶ τὴν τοῦ σώματος διαμονήν. κα-
÷ θώσπερ φύσει. ζωὴν δέ φασι κ(αὶ)
÷ τὴν διακοπτομένην
÷ θανάτῳ ἀπὸ τῶν ζωῆς
÷ καὶ διαμονήν. οὐχ οὕτω φα-
÷ μὲν διαμονὴν ὥσπερ ἐπὶ
÷ τῶν ἀφθάρτων οὐσιῶν. ἀλ-
÷ λὰ καθὼς πέφυκεν ἑκά-
÷ στῃ φύσει. ὅτι μηδὲ ἐξισοῦ-
÷ ται ἡ τῶν κρειττόνων δι-
÷ αμονὴ ταῖς κατωτέραις
÷ οὐσίαις. οὐδὲ ἡ ἐπὶ τῶν
÷ τῶν νοερῶν ὁμαλὴ κ(αὶ) ἀ-
÷ μετάβλητος διαμονὴ ἐ-
÷ ξισοῦνται ἐξ ὧν περ ἐξαρ-
÷ ὑπέστησαν. τῇ κατὰ ψυ-
÷ χὴν μονῇ οὐσίαι ἔχουσι
÷ τὴν διαμονήν. οὐκέτι δὲ
÷ καὶ κατὰ σῶμα ὅπερ σῶμα
÷ ἐκ μεταβολῆς λαμβάνει
÷ τὴν ἀφθαρσίαν. οὔτε οὖν
÷ τὴν διαμονὴν τῶν νοε-
÷ ρῶν ἐξισοῦμεν τῇ τῶν
÷ ἀνθρώπων διαμονῇ. οὐδὲ τὴν
÷ τελευτὴν τῶν ἀνθρώπων τῇ τῶν
÷ κτηνῶν τελευτῇ. ἵνα μὴ τὰ
÷ πνεύματα συνεξισώσωμεν. τῇ τῶν ἀνθρώπων
÷ φύσει καὶ τὴν τῶν κτηνῶν φύσεως

ιη.
Ὅτι οὐ χρὴ ἀπιστεῖν τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνάστασιν, καὶ ἀπὸ τῶν προειρημένων, καὶ ἀπὸ τῆς ἐνθεωρουμένης ἀνωμαλίας τῇ τούτων ζωῇ. Οὐδὲ ἐπειδὴ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος τὴν συνεχῆ διακόπτει ζωήν, ἀπιστεῖν χρὴ τὴν ἀνάστασιν. ὅτι μὴν δὲ ἐπειδὴ ἡ κατ' αἴσθησιν ζωὴ διακόπτεται παρέσεσιν καὶ ὕπνοις καὶ τρόπον τινὰ πάλιν ἀναλαμβάνει ζωὴν τὴν αὐτὴν παραιτοῦμεν λέγειν ἀναλαμβάνειν ζωήν. Εἴπερ οὖν τὴν τοσαύταις διακοπτομένην ἀπὸ γενέσεως ζωὴν μέχρι [illegible] λύσεως, οὐ παραιτούμεθα τὴν αὐτὴν λέγειν ἀναλαμβάνεσθαι ζωήν, οὐδὲ τὴν ἐπέκεινα τῆς διαλύσεως ζωὴν ἀπιστεῖν χρὴ κἂν ἔτι πλέον διακόπτεται θανάτῳ, οὕτως ὑπὸ τοῦ πεπτωκότος κατεγνωσμένῃ ἀνωμαλίᾳ συγκεκληρωμένην

τὴν ἐκ διαλύσεως τοῦ σώματος, ὥσπερ μὲν ἡ καὶ τὴν μετ' αὐτὴν καὶ φθορᾶς ζωὴν ὁριζόμενοι καὶ μετὰ ταύτην, τὴν μετὰ φθορᾶς εἶναι ζωὴν διαμονήν· οὕτω δὴ καὶ τὸν ἀνάλογον τούτοις δὴ συνεξισοῦντας τὴν καθ' ἡμέραν τελευτήν, οὕτω δὴ καὶ τὸν ἀθάνατον διαμονὴν τὴν κατὰ τὸν ἄνθρωπον διαμονήν· ἵνα μὴ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ συνεξισοῦντες καὶ τὴν κατὰ τὸν ἄνθρωπον φύσιν καὶ ζωὴν ὡς μὴ προσήκειν. οὕτοι μὲν ἔσται τούτοις διορθοῦν ἄξιον.

Ἐπεὶ ἀνωμαλία θεωρεῖται περὶ τὴν κατὰ τὸν ἄνθρωπον διαμονήν· οὐδὲ ἐπειδὴ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τῶν τοῦ σώματος μερῶν καὶ μορίων διαλυθέντος, τὴν συνεχῆ διακόπτει ζωήν, διὰ τοῦτο ἀπογνωστέον χρὴ τὴν ἀνάστασιν. οὐδὲ γὰρ ἐπειδὴ τὴν κατὰ τὴν αἴσθησιν ζωὴν διακόπτειν δοκοῦσιν αἱ κατὰ τὸν ὕπνον φυσικῶς γινόμεναι παρέσεις τῶν αἰσθητικῶν καὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων, ἰσομέτροις χρόνου διαστήμασιν. ὑπνούντων τῶν ἀνθρώπων. καὶ τρόπον τινὰ πάλιν ἀναλαμβανόντων τὴν αὐτὴν παραιτούμεθα λέγειν ζωήν. πάλιν αἱ τῶν ἀεὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ θανάτου τὸν ὕπνον ὀνομαζόντων οἷος ὁ ἐκεῖ τῶν αὐτῶν προγόνων καὶ πατέρων φιλολογουμένων, ἀλλὰ ὁμοίων παθῶν. τοῖς τε θανοῦσι καὶ τοῖς ὑπνοῦσι γινομένων, ἐκλείψει τῆς κινήσεως καὶ τοῦ μηδὲ πρὸς αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι τῶν παρόντων κινουμένων. μᾶλλον δὲ μὴ δεδοικέναι καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς ἐπὶ

Οὐκ οὖν τὴν κατὰ τὸν ἄνθρωπον ζωήν, τοσαύτης γέμουσαν ἀνωμαλίας ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως καὶ διακοπτομένην ταῖς σμικροῖς προσφερομένην, οὐ παραιτούμεθα τὴν αὐτὴν καλεῖν ζωήν, οὐδὲ τὴν ἐπέκεινα τῆς διαλύσεως ζωήν, ἢ τὴν

ἑαυτὴν συνάγουσα τὴν ἀραιότητα [illegible] εἰς μορφὴν ἐρχομένη, καὶ ἔστι
[illegible] διακόπτεσθαι τοῖς χωρισμοῖς τῆς τέχνης ἀπὸ τοῦ σώματος.
÷ αὕτη γὰρ τῶν ἀρρένων ἡ φύσις· [illegible] κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν τοῖς
ἢ σαρκός· [illegible] τὴν ἀρ[illegible]
[illegible] τὴν [illegible] καὶ τὴν [illegible]
δὲ [illegible] καὶ τὰς καθ' ἕκαστον [illegible]
[illegible] ἐμφαινομένων [illegible] τοῖς [illegible]
τοῖς τῶν [illegible] ἐστὶ γενομένων ἢ τοῖς ἄρτι [illegible]
Τὴν [illegible] ἐξ ὁμοιομερῶν καὶ διαπλάστῳ
τῷ σπέρματι, τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀπολείψεσθαι [illegible]
[illegible] ἐστὶ συνισταμένων καὶ [illegible] μο-
ρίων διαφοράν· ὀστῶν φλεβῶν καὶ νεύρων καὶ χονδρῶν,
ἔτι δὲ μυῶν καὶ σαρκῶν καὶ σπλάγχνων καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ
÷ σώματος μερῶν· οὔτε γὰρ ἐν ὑγροῖς ἔτι τοῖς σπέρμασι τοῦ-
των ἐστὶν ἰδίων οὐδέν, οὔτε μὴν τοῖς νηπίοις ἐμφαίνεται
τὰ τοῖς τελείοις ἐστὶ γινόμενα· ἢ τὴν τῶν [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible] καὶ τούτοις [illegible]
[illegible] ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς [illegible]
Οὐδὲ γὰρ [illegible] ἐμφαινομένων τὴν φύσι-
κὴν ἀκολουθίαν, καὶ τῆς φύσεως τῶν [illegible] ἐστὶ γι-
÷ νομένας [illegible] ὅμως [illegible]
[illegible] περὶ τὴν [illegible] ὅτι
÷ [illegible] τῶν σπερμάτων καταπολλὴν [illegible]
[illegible] καθ' ἕκαστον μέρος καὶ μόριον καὶ
προσελθόντων [illegible] τῶν [illegible] ἐστὶ γινόμενα
ἢ κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἡλικίαν αὔξησιν ἢ [illegible] κατὰ τὴν

ιδ.
Ὅτι καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς περ(ὶ)
÷ διδασκόμεθα μὴ ἀπι-
÷ στεῖν τὴν ἀνάστασιν·
÷ ἐν ὁμοιομερεῖ γὰρ καὶ
÷ διαπλάστῳ σπέρμα-
÷ τι τοσαύτην ποικιλί-
÷ αν μερῶν καὶ μελῶν ἀ-
÷ ποτελουμένην ὁρῶν-
÷ τες μὴ πρότερον ἐγνω-
÷ σμένην, καὶ πάλιν ἐν
÷ τοῖς νηπίοις ἢ μηδὲν τῶν
÷ κατὰ συμπλοκὴν τῆς
÷ ἡλικίας ἐμφαινομένων
÷ καταλαμβάνοντες γε-
÷ νείων καὶ τῶν τοιούτων. ἡ φύ(σις)
÷ νο[illegible]ων μὲν ὁμαλῶν ἀρ-
÷ δὲ καὶ [illegible] διά τινος σκιαγρα-
÷ φίας, εἰς ὅπερ ἄνω πρὸ τότε λ-
÷ ἀφίκηται· τελειωθέντων
÷ δὲ λυθεὶς ὕφεσιν μέχρι
÷ γήρως τῶν φυσικῶν δυνάμε(ων)
÷ εἰ[illegible]πεπονηκότων διάλυ-
÷ σιν. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τοῦ
÷ συγκεῖν τῷ σπέρματι δια-
÷ δηλούσης τῆς διαμορ-
÷ φώσεως, οὔτε τῆς μετὰ τὴν
÷ ἁδρύνσεως, οὔτε τῆς ὡς ἐπ(ὶ)
÷ ἐκστάσ[illegible] τ(ῆς) ἀρχ(ῆς) διαλύ(σεως)
÷ διαλύσεως· ὅμως δ' ἡ
÷ κ(αὶ) ἡ φύσεως διάδοσις ἀπὸ
÷ τῶν ἀρχῶν πρὸς τὰ μετ' αὐτ(ὰ)
÷ ἐπιγινόμενα παρακολου-
÷ θεῖ· οὐδὲ τὴν ἐμποδὼν
÷ κείμενον τῆς φυσικῆς
÷ ὁρμῆς. οὕτω πολὺ μᾶλ-
÷ λον ἐκ τῆς φυσικῆς ἀκολ(ου)-
÷ θίας ἀνιχνεύων ὁ λόγ(ος)
÷ πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν·
÷ ἀκριβέστερος ὢν τῆς περὶ
÷ πρὸ τὴν τ(ῆς) ἀληθείας πίστιν
÷ τῆς πρώτης εἰς ἐξέτασιν
÷ προτεθέντων λόγων. πάν-
÷ πάντες γὰρ εἰσὶν ὁμογενεῖς,
÷ ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς φύντες τῆς δη-
÷ μιουργηθέντων πρωτοπλάστων. ἀλ-
÷ λοι μέν, ἐξ αὐτῆς τῆς πρὸς τὴν ἀρχ(ὴν)
÷ κρατύνοντες· οἱ δὲ μετέπειτα
÷ ἐξ αὐτ(ῆς) τ(ῆς) [illegible] ἀνα-
÷ [illegible] ἀλλὰ
÷ καὶ τὸ πρὸς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐκά-
÷ στῳ βεβιωμένων τὴν ἀνάστασιν
÷ διαφορὰν τῆς δικαιοσύνης ἐπ-
÷ ὡς ἐπάγεται ὁ ποιητὴς κ(αὶ) δικ(αστής)
÷ ἀλλ' ἐπεὶ τῶν πάντων δικαιοσύν(ης)
÷ ἀπαιτοῦντι

[illegible] ἐμφαίνειν καὶ μὴ ὁποιονοῦν ζῶον ὅ τι ἐκφορήσει· ἀλλὰ δὲ τοῦτο. οὐδὲ τοῦ
τὸ ἁπλῶς ζῶον παραστῆσαι καὶ μὴ ἦν· οὐ μὴν οὐδὲ τὸ μή πως εὐσταθὲς ζῶον διάλυσιν ἕξει· τούτων μὲ-
ν οὖν οὐδέν ἐστιν ἐν τῷ σπέρματι κατανοεῖν· ἐκ δὲ τῆς πείρας. οἷον ὅτι ἄνθρωπος εἰ καὶ μὴ τοιοῦτος
τοῦτο γὰρ τῆς μορφῆς ἐστιν οὐκ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σπέρματι γνῶσιν λαβεῖν. καὶ πάνυ. εἰ δὲ ἡ
πεῖρα γνῶσιν τούτων παρέχεται. πολὺ μᾶλλον ἀπὸ ταύτης τῆς φύσει ἀκολουθίας ὁ ἐν ἡμῖν λο-
γισμὸς λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον καὶ ἀνιχνεύσας εὑρήσει τὴν ἀνάστασιν· ἀσφαλεστέραν πρὸς τῆς πείρας ἀσφα-
λεστέραν· ἀμφότεροι μὲν οὖν οἱ λόγοι· ὅ τε ἀπὸ τῆς πείρας καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀνιχνεύσεως τῆς ἀληθείας
τῆς φύσει καὶ συνηρτημένης ἀκολουθίας. οἷον τινὲς ὁμογενεῖς ὄντες· ὁ μὲν ἀπὸ τῆς πείρας τοὺς ἀρχη-
γέτας προβαλλόμενος τοῦ
γένους· ὅτι καὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦ
ποιήκοτες ἐκ γῆς ἄνθρωπον
ὑπέστη ὁ πρῶτος ἐφ' οὗ οἶκα
θεὶς ἄνθρωπος· εἰς ἔσπερμα
[illegible] ἀνουσι τὴν ἐξ ἀλλήλων
προάγουσιν. ἐπειδὲ ἔργον ὁ
ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν μάταιον ὁ
μηδὲν μάταιον ἐργον
σοφόν. εἰκότως [illegible]
τὸν ἔργον καὶ μὴ δὲ μενιαῖον τυγ-
χάνειν. τὸ δὲ εἰ μὴ ποιεῖ δα-
[illegible] ὑποβεβλῆσθαι τὸ δὲ
ἐστὶ ῥυθμίζεσθαι πρὸς τὸ
βέλτιον καὶ προεῖσιν
τὸ δὲ ὑπὸ προσ[illegible] εἰ μὴ πρ[illegible]
[illegible] ἐν ἀνθρώποις ἀδοσιν ἀ-
φθαρ[illegible] ἐπειδὲ [illegible] μάταιον
ἐν ἔργον ὁ ἄνθρωπος. [illegible]
[illegible] δὲ τοὺς [illegible]
[illegible] ἀδου [illegible]
ἀρ[illegible] θανάτου δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ξιν [illegible] πείρας δὲ [illegible] τῆς φύσεως [illegible]
[illegible] τῶν σωμάτων καὶ διά-
λυσις [illegible] τοῦ σπέρματος [illegible]
[illegible] μορφὴν [illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς φύσεως [illegible]
[illegible]
[illegible] πολὺ μᾶλλον ὁ λογισμὸς ἐκ τῆς φύ-
σεως ἀκολουθίας ἀνιχνεύσας [illegible]
τὴν ἀνάστασιν· ἀσφαλεστέρως καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν ἀνάστασιν [illegible]
[illegible] αὐτὸς [illegible] ἀρχὴν
ἀρχὴ γὰρ αὐτοῖς [illegible] δημιουργίας
[illegible]
ἀρχὴν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] δημιουργίας [illegible]
[illegible] λόγος [illegible]
[illegible]
[illegible]
Δεῖ μὲν [illegible] καὶ διὰ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Διεξοδικώτερον περὶ ἀναστάσεως· ὅτι ἀναγκαίως καὶ κατὰ ἀλλήλως τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἡ ἀναβίωσις ἀπόκειται αὐτῇ. εἰ γὰρ ἀφανῆς προμήθεια καὶ τὸν πεποιηκότα συμπέσῃ τὸν καὶ δεῖ ταύτῃ τῇ πίστει ἀπὸ τοῦ πλάσαντος διηνεκοῦς ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι· ὥσπερ τροφῆς διὰ τὴν ζωὴν· διαδοχῆς διὰ τὴν τοῦ γένους διαμονήν. οὕτως καὶ δίκης διὰ τὸ τῆς τροφῆς καὶ διαδοχῆς ἐννόμου. τούτων δὲ τῆς τροφῆς καὶ τῆς διαδοχῆς ἐπὶ τὸ συναμφότερον φερομένων ἐπὶ τοῦ τοῦ συναμφοτέρου ψυχῆς καὶ σώματος καὶ τὴν δίκην ἀπαραιτήτως δεῖ φέρεσθαι.

Τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν ἣν ἡμεῖς φημὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σπέρματι καταλαβεῖν· τὴν ζωὴν μὲν ὅτι γὰρ ὑγρὸν σῶμα καὶ τὰ πάσης ἐμφαίνουσιν καὶ μὴ ὁποιονοῦν ζῶον ὅ τι ἐκφορήσει· ἀλλὰ δὲ τοῦτο. οὐδὲ ἐκεῖνο ὅτι ὡς ἁπλῶς ὑποτέτακται ἀπὸ μιᾶς τὸν ἄνθρωπον παραστῆσαι· οὐ μὴν οὐδὲ τὸ μή πως εὐσταθὲς ζῶον διάλυσιν ἕξει· τούτων μὲν οὖν οὐδέν ἐστιν ἐν τῷ σπέρματι κατανοεῖν. ἐκ δὲ τῆς πείρας. οἷον ὅτι πάντως [illegible] ἐκ τοιοῦτος· τοῦτο γὰρ τῆς μορφῆς ἐστιν οὐκ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σπέρματι γνῶσιν λαβεῖν. καὶ πάνυ εἰ δὲ ἡ πεῖρα τούτων γνῶσιν παρέχεται. πολὺ μᾶλλον ἀπὸ ταύτης τῆς φύσει ἀκολουθίας

θεν ἡμῖν ὁ λόγος λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον καὶ ἀνιχνεύσας. [illegible]
πίστιν τε καὶ ἀληθεστέραν· ἀμφότεροι μὲν οὖν οἱ λόγοι· ὅ, τε ἀπὸ τῆς πείρας· καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀνιχνεύσεως τῆς
ἀληθεῖ τῆς φύσει κἐκκρέμηνται ἐννοίας οἳ ἐν ἡμῖν [illegible] ὄντες· ὁ μὲν ἀπὸ τῆς πείρας τοὺς ἀρχηγέ-
τας προβαλλόμενος τοῦ γένους· ὅτι ἀγαθότητι τοῦ πεποιηκότος ἐκ γῆς ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ὑπέστη· ἀφ'
οὗ κατεξῆς ἄνθρωποι ἐκ τοῦ πρώτου λαμβάνουσι τὴν εἰς τὸν βίον προαγωγήν. Ἐπεὶ δὲ ἔργον ὁ ἄνθρωπος θε-
ὡς καὶ ἔργον οὐ μάταιον ὅτι μηδὲν ἔργον σοφοῦ μάταιον. εἰκότι λόγῳ τὸ τοσοῦτον ἔργον καὶ κηδεμονίας
ἄξιον τυγχάνειν· τὸ δὲ ἔστιν παιδαγωγίαι ὑποβεβλῆσθαι· παιδαγωγία δέ τις ἂν ἄλλο εἴη, ἢ τὸ πρὸς τὸ βέλτι-
ρυθμίζεσθαι τὰς αὐτοῦ πράξεις. τὸ τόδε οὖν πρ' ἄλλο τι. εἰ μὴ πρ' ἐμμελῶς τὸν ἀνταποδοῦναι ἀ-

αὐτὸν [illegible] προστάξαι, τὸν κατὰ φύσιν λεγόμενον· καὶ
[illegible] διακελεύεσθαι τὸν περὶ [illegible] λόγον·
τοσοῦτον μόνον [illegible] φροντίδα [illegible]
[illegible] ἀρχὰς καὶ [illegible]
Τὴν κατὰ [illegible] παραδεξαμένους. τὴν
τοιούτους [illegible] καὶ δικαιοσύνη [illegible] πάντας
[illegible]
[illegible] ἀρχαῖος [illegible] περὶ τοῦ
[illegible]
[illegible] πάντων [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πάντα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Λέγει [illegible] τροφῆς [illegible]
διαδοχῆς [illegible]
ἕκαστον [illegible] κατὰ φύσιν καὶ [illegible] τροφῆς.
[illegible] δὲ διαδοχῆς [illegible]
[illegible] τροφῆς καὶ τῆς
διαδοχῆς [illegible] τῆς τροφῆς καὶ
τῆς διαδοχῆς [illegible] ἀμφοτέρων [illegible]
[illegible] τούτων [illegible]
ἀμφοτέρων [illegible] σώματος [illegible] καὶ τοῦ

φοραί. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, οὐκ ἂν
τοσαύτης ἀπέλαυε κηδε-
μονίας· οὐκοῦν οὐδὲ εἰ-
[illegible] οὐδὲ ἐπὶ βρα-
χεῖ τῷ παρ' ὂν ἐν βίῳ σχεδι-
αζόμενον· ὅτι μηδὲ πρὸς και-
ρὸν ἄνθρωπος θανάτῳ ἐν-
αφανιζόμενον ἔχων καὶ τὴν
ψυχὴν ἀφθον καὶ ὅμως θέσται μά-
ταιος· τὸ γάρ τοι λέγειν ψυχὴν
μόνην παρέχεσθαι τὴν μετ'
ἀθανάτῳ τὸν συναπο-
πονηκότος αὐτῇ σῶμα ἀφα-
νισθέντος. μὴ πρὸ τῶν ἀδίκ(ων)
καὶ μάταιον ἢ οὐκ ἀδίκ(ως)
δὲ νοῦ κατὰ ταὐτὸ διαπραξαμέ-
νων· τὸ μὲν ἀφειδῶς τὴν
ἀντίδοσιν· τὸ δὲ πολυωρεῖσθαι·
τὸ δὲ αὐτὸ οἶμαι καὶ μάταιον· ὡς
ἐπ' ἐσχάτης φορᾶς τῆς πεπονη-
κότος τὸ ἐξῆς συνεπερρώ-
σαν·

ἀλλ' ἢ γὰρ ἀνθρώπων χρεί-
α. ἀλλὰ κτηνῶν. ὡσαύ-
τως καὶ ἐπιμε-
λεία

Οὔτε γὰρ ἀλληλοφαγεῖν
δίκαιον. οὐκ ἐκ τῆς ἑτέ-
ρων ἁρπαγῆς καὶ πλεονε-
ξίας τὴν ἑαυτοῦ ἐκπορί-
ζειν τροφήν· ὥσπερ οὐδὲ
ἐκ τῶν ἀνοσίων γάμων
τὴν τοῦ γένους ἀνευρίσκ(ειν)
διαδοχήν.

οὐδὲ γὰρ ψυχὴ γυμνὴ δεῖ-
÷ ται τροφῆς οὐ σώματος ἄνευ
÷ ἐστερημένον ψυχῆς·
÷ ὡς ἑαυτοῦ οὐδ' ἕτερος
÷ ἕκαστον τοῦ [illegible] διὰ τὸ γέ-
÷ νος ἐφάπτεται διαδοχ-
ῆς ἐργασίας·

τοιοῦτον ἄρ' οὐ γίνεσθαι παρ' αὐτὸν τῶν πεπραγμένων ὑπόδικον· τήν τε ἐπὶ τούτοις δέχεσθαι τιμὴν ἢ τιμωρίαν· εἰ δὲ κατὰ

Τοῦ συναμφοτέρου φέρεται τὴν ἐπὶ τοῖς εἰργασμένοις δίκην ἡ δικαία κρίσις· καὶ μήτε τὴν ψυχὴν μόνην κομίζεσθαι τὰ ἐπίχειρα τῶν μετὰ τοῦ σώματος εἰργασμένων, ἀπροσπαθὴς γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτήν, τῶν περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἢ τροφὰς καὶ θεραπείας γινομένων πλημμελημάτων· μήτε τὸ σῶμα μόνον· ἄλογον γὰρ τοῦτο καθ' ἑαυτὸ νόμου καὶ δίκης· ὁ δὲ ἐκ τούτων ἄνθρωπος τὴν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ δέχεται κρίσιν· τοῦτο δὲ οὔτε κατὰ τὴν ζωὴν εὑρίσκει ÷ συμβαῖνον ὁ λόγος· οὐ γὰρ σώζεται τὸ κατ' ἀξίαν ἐν τοῖς παροῦσι, διὰ τὸ πολλοὺς μὲν ἀθέους, καὶ πᾶσαν ἀνομίαν καὶ κακίαν ἐπιτηδεύοντας, μέχρι τελευτῆς διατελεῖν κακῶν ἀπειράτους, καὶ τοὐναντίον τοὺς κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ἐξητασμένον τὸν ἑαυτῶν βίον ἐπιδεξαμένους, ἐν ὀδύναις ζῆν, ἐν ἐπηρείαις, ἐν συκοφαντί÷αις, αἰκίαις τε καὶ παντοίαις κακοπαθείαις· οὔτε δὲ μετὰ θάνατον· οὐδὲ γὰρ ἔτι μένει τὸ συναμφότερον· χωριζομένης μὲν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· σκεδαννυμένου δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἐξ ὧν συνετέθη· καὶ μηδὲν ἔτι σώζοντος τῆς προτέρας φύσεως ἢ μορφῆς, ἢ πού γε τῆς μνήμης τῶν πεπρα÷γμένων. λείπεται δὴ παντί, τὸ λεγόμενον· ὅτι δεῖ κατὰ τὸν ἀπόστολον τὸ φθαρτὸν τοῦτο καὶ σκεδαστὸν ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν· ἵνα ζωοποιηθέντων ἐξ ἀναστάσεως

τῶν μὲν ἑτεροφθέγκτων καὶ πάλιν [illegible] τῶν κεχωρισμένων,
κ(αὶ) καὶ πάντη διεζευγμένων· ὁ κόσμος [illegible] δὴ καὶ ὡς
ἂν δι' αὐτοῦ σώματος ἐναρμοσθῇ· ἢ τὸ σχῆμα· ἢ τὸ κάλλιον πρὸς
μέτρον ὧν τοῖς ὁμολογοῦσι τὴν πρόνοιαν· καὶ τὰς αἰτίας καὶ μὴ
παραδεξαμένους ἀρχάς· ἢ τὰς αὐτομάτους ὑποθέσεων οὐκ
οἶδ' ὅπως εἰκότως πορίσας· τοιούτοις χρησάμενος λογισμοῖς·
πολλοὶ πλῆσαι τούτων ἀπὸ πλάτωνος ἐσβεσαν· τῷ αὐτομάτως
καὶ κατ' ἐπιδρομὴν ἀρκούμενοι· πρὸς δὲ τοὺς περὶ τῶν

κα

Πρὸς τοὺς διαφθειρομένους· ἴσως ἂν χωρεῖ καὶ ὡς ἔχειν ὑπὸ θε-
ὸν πρὸ τούτων ἀρχήν· ὧν δὴ ἀπορούντας αὐτοῖς περὶ ὧν
δοξάζουσιν καὶ τοιαῦτα ὧν διαστελλομένους· ἆρα γε
πάντη καθάπαξ ἢ τῶν ἄρτων παρὰ παίζει· καὶ ὧν τοῦδε
ὅμως ζόφος ἀπροσιτος καταλείψονται τῇ ὑλικῇ ἀγροικίᾳ
καὶ σιγῇ κρυπτῶν, αὐτὸ καθὸ τοῖς ἀφροσι· καὶ τὰς τούτων
πράξεις· ἢ πῶς κατὰ τούτων ἀλάστορον τὸ δόξασμα τί τοῖς
ἑαυτοῦ ποιήμασιν ὑφ' ἑαυτοῦ ποιήσας· πάντων τῶν
ὁ πλοῦτος ἐρχομένων γινομένων, ὁ φθόρος· ἐργασμένοις καὶ κουλάμαι
τῶν κρειττόνων· ἡ μὲν γὰρ γελοιασμένη δικαίως τῶν ἀφροσι πο-
ρευομένων γνώμοις τοῖς κακοῖς· οὐδὲ ῥίζουσι πλῆθος τῶν κα-
κῶν ἀνοίᾳ· μᾶλλον δὲ κακῶν πράσσουσιν ἀθέμιτα θρόνον, οἱ
τὰ πάθη δουλαγωγοῦντες· καὶ φροντίζοντες ἀλυκὰς· καὶ δὴ
καὶ ὁ σώφρων κ(αὶ) τὴν αὐτὴν ἀρχήν· ὁ δὲ κακοῦργος, κ(αὶ) θη-
ριώδης κακός· ἄριστος· ἀρχὴ δὲ· ἄμοιρος δὲ κακὸς δὲ ἀγα-
θὸς· θεὸς πλάστου· τὸ δ' ἔσχατον θρασύτερον κ(αὶ) δουλικώτερον
τὸ μέλλον δ' ἀγαθοῖς μόνον· τούτων ἁπάντων καὶ μό-
νος ὅς· τὸ τοῖς κακοῖς καὶ ἀγαθοῖς φίλον· φερόμενος

κα

Πρὸς τοὺς αὐτοματίζοντ(ας)
ἀξιοῦντ(ας) τὸν κόσμον· ὅτι
καὶ αὐτοὶ οὐ πληροῦσιν· ἐ-
κεῖνα ἀκούσονται· ὡς οὐχ οἱ-
όν τε καθάπαξ τὴν τῶν ἀνθρώ-
πων φανῆναι ζωήν· οὐδὲ τὸ
τηλικοῦτον ἔργον ἀνεπι-
σκόπητον εἶναι· ἐπεί γε
τῶν γε οὐδὲν ἀνοσ διοίσει
τῶν ἀλόγων κ(αὶ) θηρίων
ὁ βίος ἔσται κ(αὶ) ἡ ἀρετὴ ἄλ-
λως ὄνομα κ(αὶ) τὸ ἐμπα-
θῶς κ(αὶ) καθ' ἡδονὴν βιοῦν ἢ
περισπούδαστον· εἰ δὲ
ἔστι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς
πρὸς τὰ κτήνη διαφορὰ π(άν)-
τως ἐν τῇ ὑπαλλαγῇ τοῦ βί-
ου κ(αὶ) τῇ τῶν ἐμφρόνων ἑτέ-
ρων πρὸς τὰ κρείττονα ἀλλ' ἐγ-
χειρήσει· ἔστι τις κ(αὶ) ἀμοι-
βὴ τῶν σπουδαζομένων
αὐτοῖς· ἢ κατὰ τὸν παρόντα βί-
ον, ἢ κατὰ μέλλοντα· εἰ μὴ ὁ-
μοίως τοῖς ἀλόγοις κ(αὶ) ἄνθος
συγκαλύπτεται τῷ θανάτῳ
κ(αὶ) τὴν ψυ(χήν)· ἀλλὰ κατὰ τὸν παρ(όντα)
βίον, οὐχ οἷόν τε τὴν μι-
σθαποδοσίαν γενέσθαι τῶν
μὴ ὑποστέγειν τὰ κρείττ(ω)
κ(αὶ) παραφυλάττειν πρᾶξιν ἀντιπρεσβεύοντα τὰ βί(α)
ἀνταμοιβὴν· κ(αὶ) τὸν μέλλ(ον)-
τα δὲ εἰ μὴ κ(αὶ) τοὺς ἐνεργ(οῦντας)
πρὸς τὰς πράξεις σώματα συμ-
παραστῆσαι, ἄδικος ὁ ἐφ' ἓ(ν)
μόνον ψυχὴν ἀνταπόδοσ(ιν)
σχεδιάζειν ἐ-
παγγελλό-
μενος

καὶ πλέωμεν ἀπείρου γὰρ ἄπω θηλυκοῖς μέν· τοιγὰρ τοιοῦτον καὶ
τέλος· οὐδὲ κινδυνεύσαντες· ἀλλ' ἀναισθησίας παραβέλος·
ἡ δὲ ἐστὶ τῆς ποιᾶς καὶ σαρκὶ τοῖς ἀργοῖς τῶν ἡδέων πεισμά
των φροντίς· καὶ σώζεσθαι· ποῦ τὸ μὰ κι καλῶς κεκοσμημένον
κιδιαλεγεσθαι· κι τοι κατὰ τὸν παρόντα καιρόν, ζώντων δὲ τῶν
κατάρξαντι καὶ μὰν κεκλημένοις τῶν κι ῥεκαθαράντων ἐν
χωρισμοῖς καὶ διαλυθῇ τυγχανόντων· ἅμα καὶ τοῦ δ' εὐφρονῶν
ἡ κινουμένη ἅμα ἀφὴν δυνατὸς ἐπιζομένην κιν τὴν δὲ καὶ ἀμεί
σιν· οὔτε γὰρ οἱ σπουδαῖοι κατὰ τὴν παρουσίαν σῴζοι κἀκφέ
ρονται τὰ τῆς ἀρετῆς ἆθλα· οὔτε μὴν οἱ φαῦλοι τὰ
τῆς κακίας· παρίεμεν γὰρ ἐᾶν· ὁ πισιζόμενος
τῆς φυλακῆς ἐν κινουμένων· οὐδ' εἴ τι ἐστι τῆς φύσεως ἐν
κρυφοῖς αὐτὸ τῆς συμφορᾶς δ' ἐκείνων πλήθους κι καρπο
ρῶν φθειρομένων ἐκλιμπανομένων· ὅ τε γὰρ μυρίους

ΧΡΗϹΙΜΩΤΑΤΟΝ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ

Ἐν τοῖς μυρίοις ἀνδραποδικός· χλιδῶν δαπανηρός· τύ
ραννος· οὐκ ἂν εἴη παρὰ τοῖς λύσεσιν ἐν τῇ αὐτῇ τούτοις
δ' ἐκεῖνο ὅτε μηδὲν περὶ τὴν δόξαν ἀλλὰ θεὸς κρείσσω δὲ
πολλῇ καὶ ἀκολουθεῖμαι· συζῶν καὶ παρορῶν μὲν τὰ δὲ
κατακαίων δὲ νομίζουσι· περιστάσεις, παῖδας ὁμοίως καὶ γυ
ναῖκας· καὶ τὰς κατ' ἄστυ δὲ, πολεμαδικοὺς ἐμπορικοὺς
δὲ οἱ κοινοὶ μετὰ τὴν ἐπικοινωνίαν· καὶ δεῖ σε ἔστω χαρὰν
τούτοις συναφαρίσας δημοσίᾳ καὶ κακοῦσι καὶ συνεπαν
έλθοις· ὥστ' ἂν εὐφραίνηται τοῖς σώμασι, προσάγειν τούτοις
συμφορὰν ἀρκεῖ ἐν δὲ κλήσει· προσαναμαρτόντος τοῦ εὐαγ
γοῦ τοῦτο κατὰ ξίαν· καὶ μὴ δὲ προσάλλη τὰ μὴ ἀγαθὰ γνωρίμων
τῆς ἀρετῆς παρ' ἐκείνοις φυλακῆς· οὗτοι καὶ τὰ

τὴν παροῦσαν ζωήν, ἡ κατ᾽ ἀξίαν δὲ κέκριται κρίσις· οὔτε
μὴν ἀθάνατον· ἤτοι γὰρ παρ᾽ ἑκάστοις διαίρεσις τῆς ζωῆς
Ὁ θάνατος· ἐκ διαλυομένης τῷ σώματι τῆς ψυχῆς ἢ
ἐκ διαφθειρομένης. ἣ μὲν μορφῇ ἡ ψυχὴ καθ᾽ ἑαυτήν, ἄλυτος,
ἀνώλεθρος, ἀδιάφθορος· φθείρεται δὲ καὶ διαλύεται τὸ
σῶμα. οὐδὲ μίαν ἔχει σῶζον· οὔτε μὴν κρίμα τῶν ἐργασαμένων.
ὄντως ὀθνείων τῶν ἑαυτῆς παθημάτων· συμφυομένη
μὲν γὰρ παντελῶς τῆς τῶν ἀγαθῶν ζωῆς, οὐδὲ μία φανή-
σεται, τῶν ἀγαθῶν οὐ χωρούντων φορτίον· οὕτω μὲν κατὰ τὴν
ἡ κακία ἀνεκδιήγητος τῶν ἡ κρίσις. ἐφ᾽ ὅλων κληθήσεται
δυνάμει τῇ τῆς ἀφθόρου ζωῆς, καὶ τοῦ γεννητοῦ ἐμφορουμένου
μένων αὐτῶν τοσούτων. τότε τῆς ἀφθαρσίας ταύτης
κεφάλαιον ἀθετοῦντος· εἰ δὲ φθείροιτο μὲν τὸ σῶμα, ἐ-
χωρεῖ πρὸς τὸ σύνθετον τῶν ἐργασαμένων ἕκαστον. μόνοι δὲ
ἡ ψυχὴ καθ᾽ ἑαυτὴν ὡς ἄφθαρτος, οὐδ᾽ οὕτως ἕξει χώραν
ἡ κατ᾽ αὐτῆς κρίσις, μὴ προσούσης δικαιοσύνης. ἐπεὶ
μὴ δὲ ἔχει τὸν ἀπολαμβάνοντα ἑκάστου καὶ παρ᾽ αὐτοῦ γι-
νεσθαι τὴν κρίσιν, ἵνα μὴ προσάπτῃ τὸ δίκαιον. οὐ προ-
σάπτει δὲ τῇ κρίσει τὸ δίκαιον, μὴ σωζομένου τοῦ δια-
πραξαμένου τὴν δικαιοσύνην ἢ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ
διαπραξάμενος ἕκαστον, τὸν κατὰ τὸ μέτρον ἐφ᾽ οἷς ἡ κρί-
σις ἀπολαύει· οὐ ψυχὴ καθ᾽ ἑαυτήν· τὸ δὲ σύνθετον ἐστίν.
ὁ λόγος οὗτος· ἐπεὶ οὐδὲ μισοφυλάξει τὸ δίκαιον· κατὰ
θεμάτων γὰρ τιμωρουμένων ἀδικηθήσεται τὸ σῶμα
σαφῶς. ἑτέρου κοινωνήσαντος μὲν τῇ ψυχῇ τῶν ἑαυ-
τοῖς πεπολιτευμένοις τῶν μὲν κοινωνησάντων δέ.

συνυπάρχει τὸ σωμ-
μος ἡ ψυχὴ τό τε κε-
φάλαιον ταύτης
ἀθεΐας, τὸ σωμ-
μος.

ποῖος λόγος ὁ σὺν ἀνά-
στασιν ἀθετῶν τῶν
σωμάτων

οἷον ὅτε παρ
ῄνεσε τεύειν.
ἢ τὸν σωμάτων
δραμεῖα ὑφί
ρεις ἢ τὰ τὰ
κριβοῦσκα
ταναγκάζει
νηστεύ
σαι

τὴν ἐπὶ τοῖς κατορθωθεῖσι τιμήν. καὶ συγχαιρομένων
τυγχάνοντος καλεῖς τὴν τύχην ἐπὶ τῶν εὐημε-
ρημάτων διὰ τὴν τοῦ σώματος ἔνδειαν τε καὶ χρείαν. ἐπει-
τε τῶν δὲ αὐτὸ τὸ σῶμα, τὴν ἐπὶ τοῖς κατορθωθεῖσι
κοινωνίας. ὥσπερ ὀρῶντος ἐπιζητοῦντος δὲ καὶ ἐλευθερονό-
μους. καὶ μὴν καὶ εὐημερημάτων κρινομένων οὐ

περὶ τοῦ
καθή
κον.

Σῴζεσθαι τὴν τύχην τὸ δίκαιον· ἡ δὲ νομὴ τιμῆς δὲ κοινῶν.
ὑπὲρ ὧν ὑπερέχοντος τοῦ σώματος, καὶ πρὸς τὰς οἰκείας
ὀρέξεις κινήσεως ἐκκόπτοντος εὐημερήματα· ὥστε μὲν
κατὰ συνουσίαν ἡδονὴν καὶ κοινήν, ὥστε δὲ κατὰ σχήμα-
σια ὀστέρων ὅλων· ἀλλὰ τε δὲ κατὰ συνδρομήν, εὐχάρι-
τος μορφῆς καὶ θεραπείας τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόλαυσιν. ὥσ-
οὐ κακῶς κοινὴν τὴν τύχην κρίνεσθαι καθ' ἑαυτήν. ὑπὲρ ὧν
οὐδὲ προσγίνεται κατὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν. οὐκ ὄρεξιν.
οὐκ ἐμπειρίαν. οὐ χορηγίαν ὅσον ἐχάρισαν. ἡ μὲν. ἡ πλεονεξία ὅτι
ἀδικίας. καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις ἀδικημάτων. ἡ γὰρ τῆ-
ς ... τοιούτων γίνεσθαι κακῶν, ὅτε τοῦ μὲν κατα-
κρατοῦντος τοῖς ἄλλοις τῶν ὑπερεχόντων παθῶν. ὑπερέχου-
ται δέ, ὑπὸ τοῦ σώματος ἐνδείας, καὶ χρείας· καὶ τὴν
περὶ τοῦτο σπουδήν, καὶ θεραπείας. τούτων γὰρ ἐνδεῶς
πάσαι ἡ κτῆσις, καὶ πρὸ ταύτης ἡ χρῆσις. ἔτι δὲ γάμος ἐπὶ
ται κατὰ τὸν κοινὸν πράξεως ἐνίοις, καὶ περὶ αὐτὰς θεωρεῖται,
τα τε εὐημερήματα. καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον, τοῦ δικαίου, ἐνίοις
πρὸς τὸ παθεῖν τὸ σῶμα, καὶ τὴν τύχην ἔχει πρὸς σύμ-
πτωσιν καὶ κοινωνίαν τοῦ ἐφ' ᾧ δεῖται πράξεων, αὐτὴν
κρίνεσθαι μόνην. καὶ τὰς μὲν ὀρέξεις, καὶ τὰς ἡδονάς·

Εἰ προηγεῖται τῆς χρή
σεως ἡ κτῆσις, πῶς εἶ
πεν πρὸ τῆς κτήσεως τὴν
χρῆσιν. ἢ ἐκφάμενος τὸ
προτιμότερον εἴρηκεν· οὐ
γὰρ δι' ἑαυτὴν ἡ κτῆσις
ἀλλὰ διὰ τὴν χρῆσιν. πά
ντοτε δὲ τοῦ ἕνεκά τινος χεῖρον
ἐστὶν τοῦ οὗ ἕ
νεκα

ἢ δὲ φόνους καὶ λύπας· ἐξ ὧν παρὰ τὸ μὴ μέτριον· ὑπὸ δὲ κρατοῦντος τοῦ σώματος ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι· τὰς δὲ ἑκουσίους ἁμαρτίας· καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις τιμωρίας, ἐπὶ τὴν ψυχὴν φέρεσθαι μόνην· τὴν μὲν τὸ δεόμενον τοιούτου τινός· μὴ τὸ ὀρεγόμενον· μηδὲ τὸ φονούμενον· ἢ πάθους ἐσχάτου οὕτω καθ' ἑαυτήν, οἷον παραλλάττειν τὸ φυλακτικόν· ἀλλὰ καὶ κινούμενον τοῦ σώματος· ἀφ' οὗ δὲ τὸ μὲν εἶναι τὰ πάθη, λέγοντες ὀρθῶς, διὰ τὸ μὲν ἀμφοτέρων εἶναι τὴν τούτου ζωήν, οὐ δὴ τοῦτο καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα προσήκειν φήσομεν· ἀπὸ γὰρ καθαρῶς τινὰ δι' ἀραιότητα ἐστὶ δεόμενον φύσιν· ἢ γὰρ πάθος καθαρῶς τροφῆς ἐστι μὲν ἐνδεής. οὐ καὶ ὀρέξεσι ὡς τὸ τούτων, ἀμφοῖν δαπανᾶσθαι πρὸς τὸ εἶναι· οὔτε ὀργή τις ἐν ἐστί τι τούτων, οἷς μὴ δέος χρῆσθαι τὸ φυλακτέον· ἀλλ' οὐδὲ ἐπιθυμίαν δι' ἀπορίαν χρημάτων ἢ κτημάτων, οὐδὲν αὐτῇ προσηκόντων· ἢ δὲ καὶ φθορᾶς ἐκτὸς ὄντων, οὐδὲν φοβεῖται τὸ παράπαν, ὡς φθαρτικὸν ἑαυτῆς· οὐ γὰρ δέδοικεν· οὐ χειμῶνα· οὐ νόσον· οὐ λοιμόν· οὐ καῦμα· οὐ πῦρ· οὐ σίδηρον· ἐπεὶ μὴ δέξασθαι ἐν ἑαυτῇ δύναται τι κακὸν ἕτερον· οὔτ' ἄλλο τι· οὐχ ἁπτομένων αὐτῆς τὸ παράπαν· οὔτε σώματος, οὔτε σώματι κοινωνούντων· ἢ διὸ τὰ πάθη ταῖς ψυχαῖς ἰδιαζόντως προσάπτειν, ἀπὸ τῶν· τὸ τὰς ἑκουσίους ἁμαρτίας, καὶ τὰς ἐπὶ ταύταις τιμωρίας, ἐπὶ μόνας φέρεσθαι ψυχάς· τὸ ἐνεργοῦν ἄδικον, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ κρίσεως ἀνάξιον· προσθεῖσι ἡμαρτημένοις, τῷ σοὶ καὶ τούτων, τὴν μὲν παρεῖναι, καὶ τὴν κακίαν μηδὲ μόνην τίνειν δύνασθαι χωρὶς ἐπὶ τῆς

ψυχὴ μᾶλλον κατ' ἑαυτὴν ἀθά
νατος οὖσα, ὑπ' ἄλλοις ἐστὶ θα
νάτοις· διὰ δὲ τὴν ἀφθαρσίαν
δέεται τὸν πρῶτον ἐφολκεῖν
τῆς ἐκ τῶν κατὰ κρᾶσιν συνεστῶ
τῶν ἐν λαβοῦσ' ἔχει τοῦ τινὰ
τὸ τοῦ διαλύε:-

ψυχῆς· αὐτοῦ γὰρ ἁρμοζομένης, γινωσκομένης ὡς ἀνδρείας, ἢ σωφροσύνης
τελειοῦνται αἱ ἀρεταὶ κοσμοῦσαι καὶ καθαροῦσαι τὴν ψυχὴν κεχωρισμένην
τοῦ σώματος καὶ καθαρεύουσαν οὖσαν. τὴν δὲ ἐπὶ τούτοις
τιμὴν ἢ τιμωρίαν ἐπὶ μόνην φέρεσθαι τὴν ψυχήν·
ἡ τῶν ἀρετῶν καὶ μόνης δεῖ, ἐπὶ ψυχὴν μόνην ἀνδρείαν ἢ καρ-
τερίαν. οὐ κακουσῶν οὐ θανάτου φόβον· οὐ τραύματος. οὐ
πυρώσεως. οὐ ζημίας. οὐ κακίας. οὔτε τῶν ἐπὶ τούτοις
ἀλγημάτων ἢ τῆς ἐλεγχούσης κακοπαθείας. τοῦ δὲ
ἐγκρατεύεσθαι καὶ σωφρονεῖν. οὐ δεομένης ἑλκούσης αὐτὴν
ἐπιθυμίας πρὸς τροφὴν ἢ μῖξιν ἢ τὰς ἄλλας ἡδονὰς
καὶ τέρψεις. οὐδ' ἄλλο τι πρὸς αὐτόθεν ἐνοχλοῦντος. οὐδ' ἔξωθεν
ἐρεθίζοντος. τοῦ δὲ φρονεῖν μὴ οἴεσθαι κεκωλυμένης αὐτῆς. τοῦ δ'
ἐκτὸς καὶ μὴ παρεκτὸς οὐ γὰρ ὄντων, καὶ φαυλοτέρων μὴ
ἐμποδὼν μὴ δεομένης ἐρούσης αὐτὴν καὶ ἕλκειν τὸ παράγον.
ἢ φυσικὴν ὁρμήν. ἐπὶ τι τῶν παρακειμένων. τοῦ δικαίου
ψυχαῖς ἢ προσηκούσας δικαιοσύνης ἢ προσφυῆ ἢ πρὸς
ἄλλο τι τῶν μονογενῶν ἢ τῶν ἑτερογενῶν. οὐκ ἐχούσης οὐ
τε τοῦ θεοῦ. οὔτε δαιμόνων. οὔτε τῶν πραγμάτων τὸ καθ'
ἀξίαν ἢ κατ' ἀναλογίαν ἰσονομίας κεκομισμένης τὴν ἐσχάτην τι-
μήν. οὐδ' ἄλλως ἔχουσα σώματος ὁρμὴν ἢ κίνησιν. πρὸς χρῆσιν
ἰδίαν ἢ πρὸς ἀλλοτρίων. τῆς μὲν γὰρ ἡδονῆς
τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῶν χρῆσθαι
ὠφελείας τῶν θεωρουμένων. τῆς δὲ ψυχῆς μὴ τε
δεομένης τι πρὸς μήτε χρῆσθαι ἐπὶ μὴ τι μὴ ὠφε-
λείας. καὶ διὰ τοῦτο μήτε τῆς ἐχομένης ἰδίας πραγ-
μάτων ἐπὶ τῆς οὕτως ἐχούσης ψυχῆς ἀρε-

καλλίστη καὶ κα-
ταναγκαστι-
κωτάτη ἡ
ἐπιχείρη-
σις

τὸ κατ' ἀξίαν. ἕτερον τοῦ
κατὰ ἀναλογίαν. τὸ μὲν
γὰρ κατ' ἀξίαν. ὥσπερ ὅταν
λέγωμεν τοὺς κρείττο-
νας κρειττόνων εἶναι γε-
ρῶν ἀξίους. διόπερ καὶ τοὺς γο-
νέας τὸ κρεῖττον ἀποφε-
ρομένους. ὡς παραιτίους
τῆς εἰς τὸν βίον ἡμῶν εἰ-
σόδου. τὸ δὲ κατὰ ἀναλο-
γίαν. ὥσπερ ὅταν ἀξιῶμεν τῷ
μεγάλῳ ἀνδρὶ μεγάλοις
ὅπλοις κοσμεῖσθαι. ὡς
ὁ νέως καὶ τὸν διδάσκαλον
γηρέων ἕνα μέλλοντι
μᾶς ἐάν ἡ ἀλήθεια πλεῖον
λέγω. οἱ μὲν γὰρ γονεῖς τοῦ
ἁπλῶς εἶναι παρέσχον ἡμῖν.
οἱ διδάσκαλοι δὲ τὸ εὖ εἶναι.

ἐξήρηται δὲ τούτων ὁ σὸς
τοῦτον τὸν τρόπον. ὡς οὐ μόνον τοῦ
εἶναι παραίτιος ὤν, ἀλλὰ καὶ
τοῦ εὖ καὶ δὴ καὶ τοῦ εὐδαι-

ὅλην αἱ δικαιοπραγίαι καὶ μὴν καὶ λόγων παρ' αὐτοῦ παραδέχονται.

Τὸν· τὸ τοὺς μὲν ἐπ' ἀνθρώποις τεθειμένους νόμους ἐπ' ἀνθρώπους φέρειν·
τῶν δὲ νομίμων καὶ παρανόμων πεπραγμένων τὴν δί-
÷ κην ἐπὶ μόνας τρέψαι ψυχάς· ὁ γὰρ ὁ τοὺς νόμους
δεξάμενος, οὗτος δέξαιτ' ἂν δικαίως, καὶ τῆς παρανομί-
ας τὴν δίκην· ὁ δεξάμενος δὲ τοὺς νόμους ἄνθρωπος, οὐ ψυχὴ
καθ' ἑαυτήν· ἄνθρωπον δεῖ καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἡμαρτημένων
ὑποσχεῖν δίκην, οὐ ψυχὴν καθ' ἑαυτήν. Ἐπεὶ μὴ ψυχαῖς
ἐπέσταλται μὲν τῶν ἀπέχεσθαι, οὐδ' ἐν αὐταῖς προσηκόντων·
οἷον μοιχείας, φόνου, κλοπῆς, ἁρπαγῆς, τῆς κατὰ τῶν
γονέων ἀτιμίας, πάσης ἐπιθυμίας τῆς ἐπὶ βλάβῃ
καὶ λύπῃ τῶν πέλας γινομένης ἐπιτιμίας.
Οὔτε γὰρ τὸ τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα, ψυχαῖς μόναις
ἁρμόζον· οὐ προσήκοντος αὐταῖς τοῦ τοιούτου ὀνόμα-
τος· οὐ γὰρ ψυχαὶ ψυχὰς γεννῶσιν, τὴν τοῦ πατρὸς ἢ τῆς
÷ μητρὸς οἰκειώσονται προσηγορίαν, ἀλλ' ἄνθρωποι· οὔτε τὸ οὐ
μοιχεύσεις ἐπὶ ψυχῶν λεχθείη ποτ' ἂν, ἢ νοηθείη
δεόντως, οὐκ οὔσης ἐν αὐταῖς τῆς κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ
θῆλυ διαφορᾶς· οὐδὲ πρὸς μῖξιν τινὸς ἐπιτηδειότη-
τος, ἢ πρὸς ταύτην ὀρέξεως· ὀρέξεως δὲ τοιαύτης οὐκ οὔ-
σης, οὐδὲ μῖξιν γενέσθαι δυνατόν· παρ' οἷς δὲ μῖξις ὅλως
οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἔννομος μῖξις, ὁ πρέπων γάμος· ἐννό-
μου δὲ μίξεως οὐκ οὔσης, οὐδὲ τὴν παράνομον καὶ τὴν
ἐπ' ἀλλοτρίαν γυναῖκα γινομένην ὄρεξιν καὶ μῖξιν, ἣν γὰρ
÷ δυνατόν· τοῦτο γάρ ἐστι μοιχεία. ἀλλ' οὐδὲ τὸ κλέπτειν ἀπο-
στερεῖν, ἢ πλεονεκτεῖν ἐπὶ φόνος ἐστὶ θεμιτὸν ψυχαῖς πρὸς

κγ

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς λύσεως τῶν
÷ νόμων ἀναγκαίως ἡ τῶν
÷ σωμάτων ἀνάστασις
÷ ἀναφαίνεται· οὐ γὰρ
÷ ψυχῇ μόνῃ ὁ νόμος δί-
÷ δοται· ἀλλὰ ψυχῇ καὶ
÷ σώματος· ὥστε εἰ καὶ
÷ κατορθώσεις καὶ ἁμαρ-
÷ τίαι τῶν νόμων ἐξ
÷ ἀμφοῖν, ἀναγκαίως καὶ
÷ αἱ ἀνταποδόσεις τῶν ἐξ
÷ ἀμφοῖν πραγμάτων βρα-
÷ βευθήσον-
÷ ται

ἀλλὰ τὸ κεφαλαιωδῶς ἀποδεῖξαι.

[illegible] δεῖ γενέσθαι [illegible]
εἴρηκεν ὅτι [illegible] ὁ ἄνθρωπος διπλοῦς
δέ· οἷον εἰς παράστασιν τοῦ ὑπερ [illegible] οὐσίας καὶ εἰς [illegible]
ὁ δημιουργὸς εἰς [illegible] ψυχῆς [illegible] νοερᾶς [illegible] καὶ σώματος
[illegible] ὑποστάσεως [illegible] σοφόν [illegible] κατὰ τοῦ [illegible] καὶ ἐὰν
[illegible] πρὸς ἀλλ᾽ οὐχί [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἵνα τῆς χρείας [illegible]
τῇ καὶ ἐπειδὴ [illegible]
χ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ τῇ διαμονῇ [illegible] ἀλλὰ
[illegible] τὸ μὴ ἀργὸν εἶναι ἀλλὰ
[illegible] οὐ περὶ
[illegible] τὴν ἀρχὴν αὐτῶν [illegible]
[illegible] ἀλλὰ ἐπεὶ [illegible] ἐν
[illegible] τῷ βίῳ [illegible] καὶ συν
[illegible] συγκεῖσθαι δὲ τὸ συνθετ-
[illegible] λύσει [illegible] τὸν
[illegible] τὸ κρεῖττον [illegible] χωρεῖ
[illegible] πρὸς [illegible] βίον [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] ἀνάγκη
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἔργων
[illegible] ἐπὶ
[illegible] καὶ ἀμοιβὴν γενέσθαι
[illegible] σωτηρίας καὶ ἐπειδὴ [illegible] ψυ-
χὴ ἀλλὰ μετὰ τοῦ σώματος [illegible]
[illegible] πράξεις [illegible]
[illegible] ἄδικον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ψυχῆς
[illegible]
[illegible] ἀναβιώσεως [illegible]
ἀποστερεῖν [illegible]
[illegible] κατὰ [illegible] ἀκριβώ-
σαντες [illegible]

τῶν ἐκ φύσεως [illegible]
[illegible] τῆς γενέσεως
[illegible] βλαστήσεως
[illegible]
[illegible] πράξεως [illegible]

φύσει· οὐκ ἄρα δέονται τούτων. ὧν οἱ δεόμενοι διὰ φύσιν κέκτη-
νται [illegible] χρείαν κατασκευάζουσιν καὶ λῆψιν· οἷον χρυσὸν
ἢ ἄργυρον ἢ χαλκὸν ἢ ἄλλο τι τῶν πρὸς τροφὴν ἢ σκέπην
ἢ χρῆσιν ἐπιτήδειον· ἀρχὴν γὰρ [illegible] φύσις· πᾶν
ὃ τοῖς ἐνδεέσι μόνον [illegible] χρήσιμον· ἄμεινον μὲν
οὖν [illegible] περὶ τούτων λόγος, ἀφθόνως τοῖς σπουδαιο-
τέροις [illegible] καὶ φιλοτιμότερον
διαφορίζεσθαι πρὸς τοὺς διαφερομένους· καὶ μὲν δὲ ἀρκοῦν-
των τῶν ἀρτίως εἰρημένων καὶ τῶν συμφόρως τούτοις
[illegible] τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ πλεῖον ἐν-
διατρίβειν, οὐκ ἔστιν ἄλλο καιρόν· οἷον γὰρ τὸ μηδὲν παρα-
λιπεῖν τῶν ἐνόντων [illegible] ἀλλὰ
τὸ κεφαλαιωδῶς ἀποδεῖξαι τοῖς ζητοῦσιν· ἀρχὴ
περὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῶν
παρόντων συμμετρῆσαι τὰς ἐπὶ τοῦτο φερούσας ἀφορμάς·
ἐξητασμένων δεόντως τῶν προτεθέντων, ὑπόλοιπον
ἀρχή. καὶ τὸ μετὰ τοῦτο λοιπὸν διασκέψασθαι λόγον. καὶ
μὲν τοῖς εἰρημένοις ἐμφαινόμενον. τοσαύτης δὲ μό-
νον ἐπὶ πάσας καὶ προσθήκης δεόμενον· ὅσα μὴ δοκεῖ
τῶν μικρὸν [illegible] εἰρημένων. ἀμφιλεγόμενα καὶ ταῦ-
τα παραιτεῖσθαι τὴν ὑπόθεσιν ἢ τὴν ἐξ ἀρχῆς γενο-
μένην διαίρεσιν. τούτων οὖν [illegible] καὶ τῶν ἐπὶ
τούτοις ἐλεγχομένων. καλῶς ἂν ἔχοι τοσοῦτον ἐπισημή-
νασθαι μόνον ὅτι δὴ καὶ τῶν [illegible]
καὶ τῶν κατὰ τὴν [illegible]
[illegible] τοῦτο καὶ [illegible] ἐκ

Ὅτι τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εὐθὺς γενέσεως τῶν ἀνθρώπων ἐν [illegible] ἐπὶ τὴν ἀνάστασιν τῆς καὶ
[illegible] ἀκόλουθον καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὸ πιστὸν παρασχεῖν· ὥσπερ ἐπὶ
τῆς γενέσεως καὶ [illegible] τοῖς ζώοις ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων πρόοδος εἰς τὸν βίον ἀλλ᾽ ὅμως ἔχει τινὰ δια-
στέλλοντα ταύτην [illegible] ἐκείνων· [illegible] ἀνατροφήν· ὡς τὴν τοῦ ἤθους [illegible]
καὶ τὴν τῶν φρενῶν [illegible] κοινωνίας· ἐπειδὲ [illegible] τῆς γενέσεως καὶ πρὸς τὸν [illegible]
[illegible] καὶ τέχναις [illegible] θεωρητικαῖς [illegible] ἄνθρωπος [illegible] κοσμεῖται. ἐ-
[illegible] ἐκείνων ἀνευρίσκειν· διὰ γὰρ τὸ ψυχὴν λογικὴν [illegible] πρὸς
[illegible] τέλος [illegible] κατὰ [illegible] τῷ σώματι καὶ τὴν ψυχήν· ἐπειδὲ τοῦ
[illegible] κατὰ [illegible] ψυχὴν [illegible] ὑπάρξει [illegible] βραβεῖον
καὶ ἀξίαν τυχεῖν

δ' ἀπολαύουσι κρεῶν· καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς τρεφομένων
ἐστὶ μαρτυρούντων· οἱ γὰρ συνθεωρούμενοι, θέρος ἐστὶ τοῖς
γεωργοῦσιν· θερμὸν δὲ τοῖς ἰατρεύουσιν ὑπολειπόμενον τέλος
καὶ πᾶσι μάλιστα μέλειν τῶν ἐκείνοις φυομένων. ἄλλο δ' ἐστὶ τῶν
ἐν αὐτοῖς τρεφομένων ζώων, καὶ κατὰ τὴν φύσιν κοινὸν
÷ ἁπάντων γεννωμένων· ὃ δὲ τούτοις ἐστὶν ἐναργές. καὶ δὴ πάν-
τας ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς δυνάμεσι· καὶ ταῖς
[illegible] ἐνεργείαις τὸ κατὰ φύσιν ἔσεσθαι τέλος.
÷ ἀμέλει πᾶσα καὶ τὸ τῶν ἀρνῶν τέλος ὡς ἰδιάζουσι
ἐν φύλαις, ἐξικνεῖσθαι [illegible] κοινὸν τι τοῖς
÷ ἐσομένοις τὸν αὐτὸν ὑποθέσθαι τέλος. τὸ μὲν γὰρ
κοινὸν ἀμειρόντων, καὶ τὸν κατὰ τὸν ἔμφυτον
νόμον, καὶ λόγον ἐνεργούντων. εὐφροσύνη τε ζωή, καὶ δὴ
κεχρημένων· οὕτω τὸ ἄριστον, οἱ κατὰ πάντα ἡ τέλος.
Κοινὸς γὰρ τούτου, καὶ τοῖς πᾶσι τέλος ἀναφέρουσιν· ἀλλ'
ἠδὲ τὸ σῶμα τρεφόντων ἡ τῶν ποιούντων κακοῖς· ἢ
[illegible] ἢ δόξαν. ἢ πρὸς τὰ ἄρα ἀμέλει τὸν κεκτημένον
ἀπεκδέχεσθαι τὸν κατ' ἀρετὴν κεκτημένον γὰρ οἶμαι καὶ κοσμή-
ματα οἰκεῖον τοῦτο τὸ τέλος οὐ κατὰ τὸν ἀταραξίαν καὶ
÷ τὸν μὲν κεκρίσθαι χρωμένων· οὐ μὴν οὐδὲ μακάριον ἦν.
[illegible] κεχωρισμένον τοῦ σώματος· οὐδὲ γὰρ τὴν ἑτέραν τού-
των, ἐξ ὧν συνέστηκεν ἄνθρωπος. ἐκεῖνο τοῦ μὲν ζωὴν, ἡ τέλος
ἀμφοτέρων συνεστῶτος ἐξ ἀμφοῖν· τοιοῦτος γὰρ πᾶς ὁ τὸν
δὲ τὸν νοῦν λαβὼν ἄνθρωπος καὶ δὴ τὴν τούτου ζωήν ἀνάγκη
÷ τέλος οἰκεῖον· ἐξ δ' οὖν ἐν ἀμφοτέροις τὸ τέλος. τοῦτο
δὲ, οὔτε ζωή πω αὐτῶν ἐστι, κατὰ τὸν δὲ τὸν νοῦν ἔρ[illegible]

τοῖς γεωργοῖς τέλος ὁ ἀμητ(ός)·
τοῖς ἰατρεύουσιν ἡ ὑγεία
τῶν ἐκ γῆς φυομένων
ἡ ἅπασα τῶν ἄλλων τῶν
ὡραίων καὶ τὸ ἀναν-
θέντα ὑπ(ὸ) πυρὸς παρ-
αιτεῖσθαι. ἡ τῶν
χρειῶν ἐσσεῖν τὰ
εἶναι κοινὴ
ἐς παραλο-
φῆναι

τὸ τὸν ἐν ἡδονῇ βίον
ἐκ παντὸς μεταδιώκειν, κ(αὶ)
κ(α)τ(ὰ) τοῦτο οἴεσθαι τὸ τέλος κ(αὶ)
βίον μακαριώτατα.
ὡς μετὰ τοῦ τοῦ ἐν
κόπῳ ὄντων
ἡμῶν

τέλος ἀνθρώ-
που οἱ μὲν τὸν
ὁ χωρὶς αὐτ-
οῦ κ(αὶ) ψυ-
χῆς ἀπὸ
τοῦ σώ-
μα-
τ-
ο-
ς

οἱ μὲν τοῖς τῶν
χωρὶς σώματος κ(αὶ) συν-
ἐπὶ ψυχῆς, κ(αὶ) τ(ὸ)
τὸ δίκαιον
διὰ
τῶν
ὅλης

αἰτίας. οἱ τῶν παρ' ἕλλησι καὶ
÷ ἐκ μεθόδου ἀναισθησίας καὶ
÷ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ λε-
÷ γομένου καιροῦ ἐπὶ πολ-
÷ λὰς ἡμέρας ἀναισθησίαν,
÷ καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν [illegible] καὶ
÷ τὰς ἐπ' αὐταῖς θεοληψίας
÷ ἀφ' ὧν καὶ προγνώσεις τινῶν
÷ καὶ ἀνοήτων πραγμάτων· ἐκ
÷ τούτων φανερὸν καὶ χω-
÷ ριστὴν ἐστὶ σώματος τὴν ψυχήν·
÷ παρ' ὅσον αὐτὴ ἐρημουμένη
÷ καὶ ἀναισθησία τοῦ [illegible]
÷ λέγω αὐτοῦ καὶ αὐτὴν ταῖς
÷ οἰκείαις ἐνεργείαις καὶ τὸ
÷ τῶν εἰκὼν καὶ κατ' ἑαυτὴν δι-
÷ ατελεῖν ὑποστῆναι —

Εἰ γὰρ ἄνθρωπος ἐκεῖνο τὸ
÷ ἐκ λογικῆς ψυχῆς καὶ σώ-
÷ ματος συγκείμενον ζῷον
÷ οὐχὶ δὲ ψυχὴ μόνη, οὐδὲ
÷ δὲ σῶμα ψυχῆς χηρεῦον·
÷ ἀνάγκη πάντως εἰ μέλ-
÷ λοι ἄνθρωπος [illegible] τῶν
÷ κατὰ τὸν παρόντα βίον
÷ αὐτῷ πεπραγματευμέ-
÷ νων [illegible]. τέλος
÷ τοῦ τῶν ἄλλων [illegible]
÷ τυγχάνειν

θῆναι ἀδύνατον, δι' ἃς πολλάκις εἰρήκαμεν αἰτίας·
οὔτε μὴν ἐν χωρισμῷ τυγχανούσης τῆς ψυχῆς· τῷ μηδὲ
συνεστάναι τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, διαλυθέντος ἢ καὶ πάντη
σκεδασθέντος τοῦ σώματος· κἂν ἡ ψυχὴ διαμένῃ καθ' ἑ-
÷ αυτήν· ἀνάγκη πᾶσα, κατ' ἄλλην τινὰ τοῦ συναμφοτέρου
καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῴου σύστασιν, τὸ τῶν ἀνθρώπων φανῆναι τέλος·
÷ τούτου δ' ἐξ ἀνάγκης ἑπομένου, δεῖ πάντως γενέσθαι τῶν νεκρω-
θέντων ἢ καὶ πάντη διαλυθέντων σωμάτων ἀνάστασιν· καὶ
τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους συστῆναι πάλιν· ἐπειδὴ γε τὸ μὲν τέλος.
Οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ὁ τῆς φύσεως τεθει-
μένος· ἀλλ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ζω-
ὴν βεβιωκότων· τοὺς δ' αὐτοὺς ἀνθρώπους συστῆναι πάλιν,
ἀμήχανον μὴ τῶν αὐτῶν σωμάτων ταῖς αὐταῖς ψυχαῖς
÷ ἀποδοθέντων· τὸ δ' αὐτὸ σῶμα, τὴν αὐτὴν ψυχὴν ἀπολα-
βεῖν ἄλλως μὲν ἀδύνατον, κατὰ μόνην δὲ τὴν ἀνάστα-
σιν δυνατόν· ταύτης γὰρ γενομένης, καὶ τὸ τῇ φύσει
÷ τῶν ἀνθρώπων πρόσφορον ἐπακολουθεῖ τέλος· τέλος δὲ ζωῆς
ἔμφρονος καὶ λογικῆς κρίσεως, οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν
τὸ τούτοις ἀπερισπάστως συνδιαιωνίζειν οἷς μάλιστα καὶ
πρώτως ὁ φυσικὸς συνήρμοσται λόγος· τῇ τε θεωρίᾳ τοῦ
δόντος, καὶ τῶν ἐκείνῳ δεδογμένων ἀπαύστως ἐπαγάλ-
÷ λεσθαι· κἂν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐμπαθέστερον καὶ σφοδρό-
τερον, τοῖς τῇδε προσπεπονθότες ἄστοχοι τούτου διαγέ-
νωνται· οὐ γὰρ ἀκυροῖ τὴν κοινὴν ἀποκλήρωσιν, τὸ πλῆ-
θος τῶν ἀποπιπτόντων τοῦ προσήκοντος αὐτοῖς τέλους·
ἰδίας οὔσης τῆς ἐπὶ τούτοις ἐξετάσεως, καὶ ἑκάστῳ
συμμετρουμένης τῆς ὑπὲρ τῶν εὖ ἢ κακῶς βεβιωμένων τιμῆς ἢ
δίκης :-

ἀθηναγόρου — περὶ ἀναστάσεως :-

H H